

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан свима.

НАСТАВЉЕНО 19.04.2005. ГОДИНЕ

Са почетком у 9,30 сати

Констатује се да је веће у неизмењеном саставу, а да су присутни заменик тужиоца за ратне злочине Кнежевић, пуномоћници оштећених адвокати Даниловић, Лозналијевић-Даниловић и Тодоровић, те Наташа Кандић, одсутни су пуномоћници адвокати Томић и Баровић, од бранилаца оптужених присутни су адвокати Заклан, Јеврић, Вукотић, Калањ, Штрбац, Јелушић, Ђурђевић, Бељански и Бојков, а одсутни су браниоци адвокати Петрушић, Милан Вујин, Славиша Продановић и Мара Пилиповић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заменичко пуномоћје?

Али је присутан адвокат Саша Мијатовић, из исте адвокатске канцеларије, доставља заменичко пуномоћје које се прилаже судском спису. Надаље одсутан је бранилац адвокат Перковић.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Судија, до паузе ћу ја мењати Перковића, а ако не буде онда ће нас обојицу мењати Вукотић после паузе, тако да смо ту покривени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, зашто да правимо разлике до паузе и после паузе него.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Ја ћу после да идем па због тога.

АДВ. ВУКОТИЋ ВОЈИСЛАВ: Уз Ваше допуштење и сагласност окривљених ја ћу замењивати колегу Перковића, да не би због паузе, а после паузе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта имамо најаву да ће колега Перковић доћи касније или што? Добро.

АДВ. ВУКОТИЋ ВОЈИСЛАВ: После паузе замењиваћу колегу Јеврића, да одмах упишемо, знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујановићу, госпођо Калаба?

Дакле, одсутан је бранилац адвокат Перковић кога ће до његовог доласка на данашњем главном претресу замењивати бранилац адвокат Вукотић. Оптужени Вујановић и Калаба исказују да су с овим сагласни.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Председниче ја ћу данас мењати колегу Переског који није ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Маџарац, сагласан?

Надаље, одсутан је и бранилац адв. Перески кога ће на данашњем претресу мењати адвокат Бељански уз сагласност оптуженог Маџарац.

Колега Дозет да ли сам ја констатовао Ваше присуство, ја се извињавам? Нисам.

Присутан је и бранилац адв. Дозет. Одсутни адвокати Станић и Станојловић, те Илија Радуловић, Слободан Сташевић.

АДВ. КАЛАЊ ЂОРЂЕ: Адвокат Ђорђе Калањ замењује адв. Илију Радуловић и Сташевић Слободана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Мугоша?

Оптужени Мугоша је сагласан да га на данашњем главном претресу услед недоласка његових бранилаца адвоката Радуловића и Сташевића брани адвокат Ђорђе Калањ. Надаље, одсутни су и браниоци адвокати Апро и Левајац.

Да ли су сви оптужени ту? Питам судску стражу?

Сви оптужени су такође присутни.

За данас смо планирали сведоке Папић Чеда, Миладиновић Милована и Вукић Миливоја. Ко је ту од сведока? Двојица? Ништа, прозовите у судском ходнику Папић, Миладиновић и Вукић да видимо ко је ту. Папићу позив уопште није уручен, враћен је. Миладиновић Милован, Ви сте Вукић Миливој, хвала лепо.

Констатује се да су приступили сведоци Миладиновић Милован и Вукић Миливој, није приступио сведок Папић Чедо, за кога је достава позива враћена суду неуручена уз извештај СУП-а односно ОУП-а у Новом Београду да је у више наврата покушано уручење позива овом сведоку на датој адреси, али да никога нису затекли, те да их је комшија из стана бр. 5 обавестио да наведени «живи на датој адреси» али га веома ретко виђа. Надаље, у том извештају се наводи да је провером у јединственом информативном систему МУП-а Србије лице и даље пријављен на датој адреси.

Накнадно ћемо одлучити шта да радимо са овим сведоком, како да га потражимо. Ако сам добро схватио господин Вујовић је желео нешто да каже пре него што почнемо. Замолио бих само сведоке да сада изађу. Сачекајте мало у ходнику суда па ћемо вас позвати. Прво Миладиновића па Вукића.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Добар дан. Бићу кратак, нисам се мислио јављати али два месеца пишем па ми се није одговорило у вези информатичара. Информатичар, сад сам добио информацију да се боји да дође у затвор код затвореника, они су ми ударили блокаду, ако не знате, значи не могу ништа инсталирати, одобрили сте ми ЦД и флопи, значи на флопију стоји ч, ц, ш и та основна слова која немам у ЛАП-ТОП-у и немам ћирилично писмо што имам на флопију, али не могу инсталирати јер су ми они ударили блокаду. Значи основна слова немам. Два месеца пишем нисам се хтео јављати, значи и пишем преко адвоката и ништа. Надаље, ево сам још али молим Вас да се то, опет ћу следећи претрес дочекати, е сад само још за ЦД-ове да добијем молим Вас да могу анализирати комплетно све ако може пре да се добије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Желите да добијете на ЦД-у све ове транскрипте и тако даље?

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Ако су проблем трошкови може преко мог рачуна, преко породице моје, али молим Вас ако ми дозволите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само кратко господине Вујовићу, ја сам одобрио информатичару из суда да Вас посети у притвору и да Вам евентуално помогне око тих проблема са рачунаром. Ви сте тражили ЛАП-ТОП, то подразумева да Ви пуно тога са тим знате и немојте од нас очекивати да Вам се сад за сваки проблем помаже у том смислу. Међутим, ја сам кажем одобрио информатичару да Вас посети у притвору уколико он то хоће наравно, јер Ви то извесно хоћете, ја сам одобрио, е сад остаје само проблем да ли он то хоће или неће. Он човек неће да Вас посећује тамо, него ћемо то решити на тај начин што ћете Ви дати Ваш рачунар, написаћете тачно или ако већ нисте написали шта је проблем, где би Вам се то, у чему би Вам требала та помоћ да напишете тачно шта Вам треба, инсталација, не знам ни ја ћириличних фонтова итд, значи тачно напишите шта Вам ту треба и онда ћете дати Ваш рачунар па ће он то урадити. У реду тако?

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Само да Вас замолим, не ради се о томе да ја тражим, ја не тражим ништа, мени ништа не треба, него се ради да ми је он ударио блокаду на инсталирање, што значи није ми ударио блокаду за излив података што је требао контра да направи, него за податке да уносим. Можете слободно да проверите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ћемо проверити.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Молим Вас, значи ја не бих да шаљем тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добићете ЦД, ако има тамо нешто и нарезано.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Јел могу ја свог информатичара да позовем, па он преко вас да дође овамо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно да не. Рачунар Вам је одобрен само под нашом контролом. У мојој наредби лепо прецизно стоји шта треба да се уради да би рачунар могао да функционише. Добро.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Надаље, молим Вас то за ЦД да добијем да могу анализирати комплетно све и треће да ли су се нумерисале списе јер стварно ја не могу да извршим увид у списе и тражио сам увид у списе, поред ове комплетне технике значи комбинацијом бројева се може било који спис нумерисати и касније лако се може извршити комбинацијом тих бројева. Молим Вас да се ти бројеви нумеришу јер стварно ће бити проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Спис је нумерисан, како, комплетан спис је нумерисан, комплетан спис је нумерисан. Добро.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Ништа, само толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, вратите се.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Изволите господине Драговићу?

ОПТ. ДРАГОВИЋ ПРЕДРАГ: Господине председниче већа, ја сам хтео да се обратим са једном молбом ако може ико да дође да погледа ми смо пре три, четири дана пребачени у неке тамо собе као нови део затвора. Нас је четири човека у два, буквално, у два квадрата. Ја свако јутро се пробудим у 3 сата, немам ваздуха, нема

прозора не могу да дишем и седим у WC-у од 3 до 7 док се не упали светло. Молим Вас пошаљите неког да виде где су нас сад сместили. Стварно не знам да ли имам неких проблема са плућима, верујте ми не могу да дишем. Ето од како сам тамо пребачен у соби нема уопште прозора, јер сам ја пушач и кад ови други људи запале цигарете, то је страшно. Значи мени као пушачу смета, једноставно нема ваздуха, нема прозора, нема ништа. То је као тај нови блок што је направљен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ово ћемо евидентирати господине Драговићу и упутити наравно председнику суда и надзорном судији.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Сведок МИЛАДИНОВИЋ МИЛОВАН.

Приступи сведок Миладиновић Милован.

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име Вашег оца је?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Драгољуб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Драгољуб? Само гласно говорите мало ближе том микрофону господине Миладиновићу. Када и где сте рођени?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: 24.03.1943. у Врби код Јагодине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Сад сам ништа, отпуштен радник, иначе сам завршио вишу школу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коју?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Машински факултет први степен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, машински инжењер, јел тако? Незапослен? Настањен у Крагујевцу, улица Чегарска бр. 52?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: 52.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли имате неки чин резервног старешине?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Кад сам био у Вуковару имао сам чин капетана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи и сада сте у чину резервног капетана?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Добрио сам пре него што каже и скинут са резерве чин мајора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чин мајора, добро? У чину резервног мајора? Да ли имате неку личну карту са собом, пасош? Дајте личну карту да погледам.

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: То Вама ту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Чији идентитет се утврди на основу личне карте 374008 издате од СУП-а у Крагујевцу 02.09.2002. године, па упозорен, опоменут и заклет читањем законског текста заклетве за сведока, сведок исказује:

Господине Миладиновићу саслушаћемо Вас као сведока, дужни сте да казујете истину, за давање лажног исказа се кривично одговара, нисте у обавези да одговорите на питања чијим одговором би себе изложили тешкој срамоти и знатној

материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Дакле, на та питања нисте у обавези да одговарате, знате? Све што Вам је познато, све чега се сећате везано за те догађаје у јесен 1991. године у Вуковару дужни сте да нам пренесете, по Вашем најбољем сећању, знате? Ја ћу Вас замолити да прочитате гласно текста заклетве за сведока, налази се ту испред Вас.

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: На папиру овом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, на том папиру се налази текст заклетве за сведока па гласно прочитајте.

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Господине Миладиновићу, кажете били сте у чину капетана у јесен 1991. године?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Да, па од децембра до ваљда 14. јануара или фебруара кад су нас пустили из војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били сте мобилисани?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Мобилисан сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којој јединици сте били?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: То је пешадијска нека бригада у Крагујевцу, а ја сам био задужен за противваздушну одбрану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Противваздушна одбрана?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то онај лаки дивизион?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Па лаки дивизион у коме има једна батерија прага 30/2, то је калибар 30/2, две цеви је и две батерије топова ових «Хиспан» 20/3, калибар 20 три цеви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Три цеви? Добро. Ко је био командант тог дивизиона?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Био је једини активни у тој ПВО неки Марчек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јан?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Јан Марчек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јан Марчек? Е добро. Конкретно која је Ваша функција била?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Моја функција је била као начелник ПВО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Начелник ПВО? Па то је све ПВО, јел тако?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: То је као за целу бригаду јер при свакој пешадијском батаљону имали су по један онај вод једноцеваца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте Ви били смештени? Кад сте дошли у реон Вуковара?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Па пошто је наша јединица пре него што је дошла у Вуковар се разбежала, онда су нас скупљали посебно па су нас дохватили јединицу по јединицу. Прво је доведена ваљда прва како се зове први батаљон, а мислим да су после нас довели кад су нас скупили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конкретно Ви кад сте Ви дошли?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Па ја мислим да сам не знам тачно датум, али мислим почетком новембра, неки дан иза новембра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кажете остали сте тамо до половине јануара?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Мислим 14. јануара или фебруара. Нисам нашао ону војну књижицу да прочитам да бих се подсетио, 14. је у питању био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, где сте смештени, Ви конкретно са Вашом јединицом где сте?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Кад смо дошли прво смо били дошли, речено је да дођемо пре Негославаца, да ће ту да будемо, међутим, одмах су нас довели на неку фарму Дубрава мислим да се зове код Петровог Села наспрам њега или Петровац, тако нешто. Ту смо били једну ноћ, а после су нас распоредили јединице батерије, једна је била ту остала баш код те Дубраве, друга је била овде близу лево до пута од Негославце до Вуковара, односно десно, извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то локалитет?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Па то је, помињали су, сад нисам сигуран, чини ми се Дудик да се зове, то је нека винарија близу да се видело одатле са тог пута испред нас, а трећа јединица је била, трећа батерија је била са друге стране од Свињарева тамо на некој фарми исто виноградарска фарма како бих рекао, виногради неки били су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Занима нас оно време кад су завршене операције у Вуковару, да ли знате кад је то било, кад су престале борбе?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Борбе су престале по мом неком сећању, сад што каже кад сам добио овај позив, тумбао сам то по глави али имам утисак да је био крај недеље, сад који је датум то био и тад је једна јединица пребачена ова што је била у Петровцу, пребачена је или тог дана или дан раније у Овчару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је Овчара?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: То је неко пољопривредно добро, бараке неке које су ваљда за сезонце, како сам ја то схватио за сезонске раднике ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, пребачена је једна јединица?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Једна батерија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једна батерија? Јесте ли и Ви тамо са том батеријом?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Да, ја сам био са овим Јан Марчеком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са Марчеком?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он Вам је непосредно претпостављени старешина, Марчек, Вама лично?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: У некој правој војсци ја би требао њему да командујем, међутим, нас резервисте су што каже служили смо им као курири овако нисмо имали неког утицаја ни на неке предлоге ни на неко командовање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, по тој некој структури организационој, по формацијским местима која сте заузимали Ви и Марчек, хоћете да кажете да бисте Ви требали да сте њему надређени?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Ја би требао у некој правој војсци да будем њему надређен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте смештени са Марчеком на тој Овчари?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Пошто вероватно Вас то интересује то око Овчаре били смо смештени у једној кући која је једина била онде мало од зиданог материјала, оне су биле ваљда од барака, кад се иде од Свињареваца оној фарми Свињаревац ваљда са леве стране пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу на ту кућу где сте ви смештени где је та батерија ваша?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Она је држала леву страну тог пута, значи како је тај са задатком ако неко од војске што каже нама као непријатељске прође,

да будемо ту спречени поред пута то је држао дужином можда једно 200, 300 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу на ту кућу где су те бараке о којима говорите?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Бараке су на истој страни за становање тих људи што има ваљда пет, шест кућа, пет, шест тих барака у овако у слову «П» отприлике. Могу да вам овако нацртам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта нам знате рећи још из тих дана, јел било каквих дешавања тамо којима сте Ви присуствовали, јесте ли имали борбена дејства итд?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Није, цело време ми смо што каже имали ту срећу да много, да се наше јединице не ангажују што каже нешто нити смо, имали смо што каже дао бог среће да нико не буде ни рањен нити да нешто се много ангажује око тога. Иначе, у то време кад су завршене те операције један број људи је поред нас ту дошао кад су се предавали или кад су излазили ови из Вуковара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прошао је кажете, поред Вас?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Јесте, ту смо гледали кад су ти људи у возилима и аутобусима, камионима долазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пролазили?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Из Вуковара и пролазили. Неки су ту на једном платоу, ту је ваљда била нека територијална одбрана или шта немам појма, које су те јединице биле у питању где су тај народ који је излазио питали где ће ко да иде и неко је изразио жељу да иде за Хрватску, неко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, неко разврставање је вршено или интервјуисани у том смислу?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Није разврставање него су они њих питали где ће ко од ког народа да иде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На неком платоу кажете?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Јер ту је било људи из хрватске што каже држављана и било је и других људи и видим да су ту седали у аутобусе, неко је одлазио, неки конвоји су се формирали за Хрватску и неке за Србију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то трајало више дана или само један дан или?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: То је трајало оно што сам ја видео кад је тог дана кад је та предаја била, то је трајало ајде да кажем једно два, три сата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај један дан два, три сата?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: То је било предвече до саме вечери.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то било, како су ти људи дошли ту на тај плато Ви кажете плато, како су ти људи дошли на тај плато, да ли пешке у колонама, да ли каквим возилима и шта је било са њима?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Долазили су имало је и у аутобусима и у војним камионима и у својим возилима. Нисам видео да је неко ишао пешице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било са њима после тога?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Немам појма. Они су ту на том платоу, ови што су ту с њима то што каже њихове жеље шта ко хоће где да иде, немам појма шта се даље дешавало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесу ли отишли, у том смислу Вас питам, да ли су отишли одатле?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Увече никог ту није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никог ту више није било? Да ли је наредних дана још људи ту долазило?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: После наредних дана два, три, сећам се једног случаја како сам га ја регистровао што каже у памћењу пар аутобуса баш нисам излазио да то, нисам што каже гледао, пар аутобуса који су од тог народа који је изразио жељу да иде за Хрватску. Они су ваљда тај конвој како су га они звали ишао за Хрватску па их тамо нису примили па их поново врате код нас ту баш на тај плато и сећам се била је нека жена, имала је тражила је од нас да јој обезбедимо лекара, дете јој болесно има температуру па алергично на пеницилин и неко од Јан Марчекове екипе је обезбедио да неко дође из Шида лекар са том напоменом, то дете је примило неку инјекцију која није била пеницилин и они су ту преспавали у возилима и ујутру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У возилима, у аутобусима?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: У аутобусима и ујутру знам да је Марчек обезбедио да се донесе храна, пиће за ујутру за доручак и ту су били неки из Женеве чини ми се, нека три човека, ја сад немам појма нисам водио евиденцију који су били са тим конвојем и ујутру негде ајде сад што кажу нисам гледао на сат а нисам ни знао да ће то да буде важно да памтим, између 7 и 9 сати тај конвој је отишао за Хрватску и после преко медија смо чули да су примљени у другом наврату у Хрватску.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У другом наврату су примљени?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Да, у Хрватску. То што се сећам тога, а ово што вероватно због чега сте ме звали тог дана се сећам овим људима који вероватно где се видим помиње овај што је у Хагу, Шљиванчанин мислим о том вероватно о тим људима који су из болнице. Ја се сећам да је ту бар два аутобуса, сад колико је било ја нисам то ни обраћао пажњу, јер ту се стално мувао неки народ што каже нико није обраћао пажњу уопште шта се ту збива. То је било негде после подне сад које је време било, дошли су најмање два аутобуса, сад да ли је било више не знам, али онако у сећању ми је и ти људи из тих аутобуса су смештени преко пута наше зграде једно тамо стотинак, двеста метара у неком хангару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то тај плато где су и ове прве групе боравиле?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Овај плато ја бих вам то нацртао, то је како је сад ова кућа где смо ми били и тај плато то је овако бетониран и асфалтиран један, као паркиралиште пред неком кућом која се налази с ове стране пута, а тај хангар о коме сад причам он се налазио тамо преко пута па једно 150, 200 метара сад немам сад осећај што каже колико је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ту су дошли код тог хангара ти аутобуси?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Ти аутобуси су баш испред нас, испред те наше зграде одатле су ти људи излазили и ишли су према хангару тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 150 метара су ишли до хангара?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Па јесте? Јел имало је ту два, три аутобуса, један аутобус сећам се баш је био испред нас на једно 15, 20 метара, због тога сам га и запамтио што каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какви су били ти аутобуси јел су били цивилни, војни?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Па то се што каже покушавао сам да будем што каже да не бих лагао овде, али стварно не могу да се сетим да ли је био, да ли су у питању војни, тумбам то по глави цело време али нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се дешава, кажете излазе, ти људи излазе из тих аутобуса, иду у хангар?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Они су, поред њих су били неки људи, вероватно територијалци јер нису носили униформе ове стандардне који су их

усмерили тамо према хангару и тамо тај хангар је како је овај, врата су била са стране овако леве поред како је пут, значи ту има један пут овако главни, а један по 90 степени скоро, е сад тај хангар је са десне стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог попречног пута?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Па исто то ја мислим да ту асфалт има, не знам ја. Он је од пута удаљен можда једно десетак, петнаестак метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, кажете усмерили сте ту колону људи, усмерени су према хангару?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: У тај хангар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У тај хангар? Добро, шта се даље дешава?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Па ја се тога сећам, вероватно јер пошто је ту стајало нисмо обраћали пажњу ја бар нисам обраћао пажњу и ови право да Вам кажем у то време не знам, после сам негде отишао и био сам после једно предвече да ли због вечере или шта отишао сам на спавање. Ујутру сам чуо неке ствари које данас ми нису право да Вам кажем јасне да се то стварно десило, кажу да су ти људи стрељани, причала је нека војска тамо, онда су се у то време причале разно-разне глупости, па човек није много обраћао пажњу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Миладиновићу кажете причала је нека војска тамо, па Вас питам, кад кажете нека војска, да ли су то неки војници из Ваше јединице или неких других јединица, нека војска кажете?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Па ту су пролазили, што каже сви, ја сад знам да су неки од ових мојих војника кажем изгледа да су ове људе стрељали, е сад ко ми је то рекао не могу сад стварно да се сетим. Баш том сам човеку казао немој да шириш ту дезинформације, ми смо у 20. веку такве глупости да се не дешавају и стварно то нисам док нисам после видео да су то што каже на основу ових информација из новина и остало да је то истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сам Вас добро схватио Ви сте то после подне видели да ли два аутобуса или више, да ли знате људи су отишли тамо и више никаквих?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Ја сам сигуран да је имало два, а вероватно је било још више, али ја знам да су била та два кад су се они и да ли су ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви одлазили тамо до тог хангара? Ви лично?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Не, ја сам долазио можда једно 30 метара, 40 до овога, ради знатижеље да видим шта раде ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, и шта раде, шта се дешава?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Па ништа, одвајали су оно, док смо ми с војском после Марчек и овај рекао да се склонимо одатле, и ми смо се склонили. Видели смо кад су улазили ту, тражили су ваљда документа и шта ли неке исправе ових које су у хангар одводили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су ти људи претресани у том смислу кад кажете тражили су им документа? Да ли су они људи давали добровољно и што већ или су претресани, знате како се врши претрес нечији?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Мени је остало у сећању једна ствар, са десне стране, јел то овако гледали смо једно 30, 40 метара, било је да ли је неко буре или нека платформа знам да су људи из цепова стављали неки враг ту, а шта је ту било што каже нисам видео са овог растојања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То се дешава пред самим хангаром или?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Пред хангаром.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред хангаром? Ови људи што их одводе од аутобуса до хангара Ви рекосте ваљда територијалци нису били обучени као и војска, јесу ли наоружани?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Наоружани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наоружани су? Како изгледа тај спровод тих људи тамо од аутобуса до хангара, како то изгледа?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Па слушајте нисам то сад обраћао пажњу како и шта јел знам да су ти људи излазили из аутобуса ишли, ови су са стране и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са стране, са једне стране, са обе стране, како?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Е па сад да ли је с једне и друге не могу то да тврдим јер нисам то регистровао, што каже већ су ми избледеле те слике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су изгледали ти људи који излазе из аутобуса и улазе у хангар, како су обучени?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Ја мислим да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су у униформама, да ли су у цивилној одећи или су како друго обучени?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Ја мислим да је доста њих оно што сам ја запазио, јер троје или четворо су од тих људи доведених код нас овде да речено је да сачекају да дођу по њих из како се зове то из Вуковара, сећам се био је један младић који је издвојен, који је рекао да је возио амбулантна кола, лепо изгледао обријан, пушио неке цигаре «Марлборо» или нешто, знам остало ми је у сећању тражио је да се мења са мном са цигарама, па после је била једна жена, после једно десетак минута једна жена, па неки професор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где били?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Доведени су из хангара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Доведени из хангара, једна жена доведена из хангара ту?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Једна жена, прво је доведен тај младић што је возио као представио се да вози кола у болници мислим амбулантна кола, онда је нека жена, па неки професор то сам запамтио и један човек као сад кад би моје године било који је био у болници и рекао ми је да његов син, он је Хрват био, а његов син је био у Југословенској армији и они су ту сачекали и дошли су доле из Вуковара исто територијалци неки. Сећам се био је један мали са брадом у колима, поздравио се с њима и отишли су, ставили у кола и одвезли за Вуковар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Вуковар? Како је изгледала та жена?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Старија жена, имала је преко 50 година по мени. Овај је био неки професор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко их је довео ту код те ваше зграде? Ко их је ту довео?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Један од ових територијалаца који је ту и спроводио ове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту Марчек био са Вама тада кад су ти људи доведени?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Па слушајте, не знам сад ја се сећам да ли је јер ми смо сви били ту што каже, кретали се у оквиру јединице један тамо, један овамо, не могу да и знам да смо понудили те људе то је било после ручка остао вишак папазјаније оне војне с оним грашком и оним. Сви су, то ми је остало у сећању, сви су овај професор, овај човек и ова жена практично олизали онај тањир док је овај младић што је возио, као представио се да је возио санитар, само мало на врху оно кашике појео једно два, три залагаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад су ти људи доведени ту, да ли је још увек дан?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Да, то је било послеподне, ајде да кажемо да је било око 2, али немам појма, немојте да ме ватате за то време јер нисам сигуран, а знам да је било сигурно после ручка, кад се делио ручак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су они доведени тамо пре него што сте Ви пришли, рекосте да сте пришли до хангара можда једно 30-ак метара па Вам је у једном моменту Марчек рекао да се?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Не, они су доведени и ту кад су ушли сви, јер ми смо ту се шетали, ја знам вероватно сам био или код јединице или смо играли шах тамо, нисмо ми то обраћали пажњу. Да је неко знао да ће нешто ту да се деси тако страшно сигурно би нешто предузели или би се склонили одатле да побегнем да не будем ту. Нико на то није обраћао пажњу, јер се ту стално мувао неки народ што каже, тако да после знам да и чини ми се да сам видео у једном тренутку и војне полицајце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Па сад око тих аутобуса или ово сад не могу сад ту слику што каже, али знам поуздано да сам их видео у том.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било каквих војних возила?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Ту није, сем наших возила који су били овамо на овој страни није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су са тим аутобусима дошла каква цивилна возила, путничка, цивилна возила?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Уз те аутобусе које сам ја видео, кажем најмање два, а сигурно је било више, али ја сам некако ми је остало у сећању и та слика два, јер вероватно сам само у том тренутку био да то видим, нисам обраћао пажњу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су се понашали ти територијалци према тим људима које спроводе до хангара, како су се понашали према њима?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Право да Вам кажем ништа није указивало да је то нешто насилничко, јер да је било то сигурно би ми остало у сећању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо ту на том делу где остављају документа, како се ту према њима понашају?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Па знате како, то је сад замислите да гледате са једно 50 метара, то је овако неки да ли је буре и то је ту стављано и они су улазили у хангар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли их је ко тукао док су се кретали, док су улазили у хангар и тако?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Нисам то видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према неким сведочењима која смо ми овде чули наводно је био шпалир, знате шта је шпалир?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Како да не знам шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Људи и с једне и с друге стране, ови пролазе кроз та два реда па их ови туку палицама?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Ја сам то једном, али то је било при крају тог кад више није било тих људи, ту је било неких цивила, не знам одакле су се створили, сигурно их је било бар најмање десетак који су викали нешто том народу, али нисам видео да је неко неког био или тукао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ја Вам само кажем да је било по неким пет, по неким шест, чак по неким и седам аутобуса, да су дошли.

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Мени је у глави остало два и покушавао сам цело ово време од како сам добио овај позив јер знао сам о чему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја Вам ово само предочавам као тврдње из ове суднице па можда да и Вас подсети?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Мени је остало у сећању вероватно сам та два, посебно се сећам тог аутобуса који је био задњи, који сам ја овако регистровао, били су неки младићи у њему лепо обријани, што кажу пушили су сви цигаре, мирно седели унутра док нису аутобуси после пришли тамо да изађу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите какве смо ми овде приче чули, знате? Дакле, било је пет, шест, можда седам аутобуса који долазе један по један тамо пред хангар, двадесетак, петнаест метара до тог хангара, људи излазе из аутобуса, ту одмах на изласку из аутобуса врши се претрес њихов, одлажу ствари, документа итд, пролазе кроз тај шпалир и ови у шпалиру их туку палицама, моткама, разумете, за то време док пролазе кроз шпалир ови их туку и онда долази следећи аутобус, па следећи аутобус и тако до сваки аутобус није прошао ту исту процедуру?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Мени одједном слика и дан данас ми није јасно одакле се створио један број цивила тамо који је стајао у том како Ви кажете шпалиру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли наоружани ти цивили, да ли су наоружани?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште нису наоружани?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Види се да су људи због нечег били кивни, викали су неки враг, то је далеко па нисам ја чуо нити сам обраћао пажњу шта је то, рачунали смо да је то њихова интерна ствар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро, то кад Вам је Марчек рекао да се вратите, да ли је још увек дан или је ноћ?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Да, све се то дешавало дању. Дању видело се то, они су ушли у хангар за дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сте пришли кажете на неких 30-ак метара?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Ја сам дошао више из знатижеља а било је неких од ових мојих војника баш Јан ми је рекао каже склони овај народ овде да не праве гужву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било редовне војске изузев ових Ваших војника, Вас, да ли је какве друге редовне војске тамо биле, рекосте да је било неких војних полицајаца?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: ја само имам у глави да сам чини ми се видео полицајце, војне полицајце, што каже, а и то не бих могао да се закунем, слика ми је некако много за ових 14 година оно што ми се чинили пре 5, 6 година као сигурно сад ми то не знам ни ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је био командант бригаде те из Крагујевца?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Био је Војновић, а не знам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милорад?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете тог човека лично и он је из Крагујевца, ако сам добро схватио у то време?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Не знам да ли је из Крагујевца, он је кад се наша јединица распала нама је био други командант, што кажу, онда је он доведен за команданта и знам човека штокаже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте дакле, Војновића у то време лично познавали као ликом, стасом?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Јесте, био сам код њега на састанке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тамо њега видели?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо код хангара?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Па на једно што каже можда баш ту са стране око тих аутобуса видео сам га на једно можда онда што кажу 5, 6 минута, 10, да ли је био посматрач или је нешто, то не могу да тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте њега видели?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Кад су ти из аутобуса људи излазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док су људи излазили из аутобуса? Овде је било неких прича да је он бранио те људе, спречавао да их се малтретира и тако, да их се туче док су пролазили кроз тај шпалир?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Па кажем Вам нисам био толико што каже јер нисам претпостављао шта ће да буде па да то пратим, шта је јер мислим да је он Марчеку и наредио да та војска наша се не мува, да нема никакве везе с тим и хвала богу да је тако било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви улазили у хангар?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Не, долазио сам на 30-ак метара овако пошто је био неки камион тамо, нисам хтео да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Марчек нам каже да сте Ви са њим отишли до хангара?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Он то прича да смо били, али сам био кажем овако гледали смо камион тај и нисмо улазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево видите шта каже Марчек овај ја ћу Вам само укратко само предочити, прво он каже да сте Ви његов заменик били у то време?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Заменик?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Ја сам по хијерархији како би требало да буде, ја сам уствари био њему курир што каже, јер нас резерву нису сматрали неку војску што каже озбиљну и фала богу да је тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам презимена Миљић, Петковић што значе?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Петковића има једног из Лапова, он је био мислим да је из Лапова, то презиме ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је био тамо, старешина неки или? Да ли је уопште био тамо?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Старешина или водник или везиста, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Марчек каже да су то војници из те ваше јединице?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Има један Петковић или Петровић који је био у команди код Марчека који је био некад активни водник старији, па је тај човек оставио војску кад је било 1971. оженио се Хрватицом, радио је мало горе у Аранђеловцу па чујем отишао поново за Хрватску код жене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пазите овако: «Истог дана, односно око 18 часова, дана 20. новембра 1991. године», значи он говори да је 20. новембар, 18 часова, што би у то време значило ноћ, неспорно чули смо овде пуно прича, па је неспорно тада ноћ. «Видео сам тада велику гужву испред хангара, па сам са резервним капетаном прве класе Миладиновић Милованом и још два војника Петковић Миланом и Милић Сашом отишао до хангара», ово прича Марчек, знате, «видео сам да је испред

хангара била већа група територијалаца и добровољаца, неки од њих су били код улаза у хангар и практично су контролисали улаз, а било је и војних полицајаца, питали су и мене ти полицајци ко сам и што хоћу да уђем, али су ме препознали војни полицајци па сам ја са Миладиновићем без проблема ушао у хангар»?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Ја јесам долазио пред хангар нисам улазио. То је он нешто што каже не знам која му је сврха тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, он сад прича сад тамо какво је стање затекао у хангару, описује, знате, али ево он тврди да сте Ви били са њим?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: То би се сигурно сетио да сам био, јесам долазио близу, што каже, то 30 метара кад сам видео да они ставили су неки камион на улаз у тај хангар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У тај улаз где су људи ушли шта кажете, ставили су камион?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Тај кад су ти људи смештени у хангар, обезбедили су ваљда врата или како камионом у рикверц је стављен до врата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав је то камион, можете ли га мало описати?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Не могу да се сетим, неки теретни камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то војни камион?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Не бих знао да Вам кажем, имало је тих камиона јер јединице су снабдеване што кажу скупљено и цивилних и војних, не бих знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, у рикверц је стављен испред врата хангара?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: ти хангари имају велика врата нека, онако колико се ја сећам, па сад да би се могло, да би се обезбедило ваљда да неко не изађе или шта да смање тај отвор, они су ставили тај камион. Тако сам га ја онако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је камион био покривен, да ли је та приколица била покривена чим?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Нисам обраћао уопште пажњу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Односно, његов товарни сандук да ли је био покривен чим?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Знам да је у рикверц био прислоњен на врата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Боју? Не можете да се сетите?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било везано за ову динамику дешавања о којој сте нам говорили док се Ви нисте вратили?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Па то је било пред вече што кажу оно шта ја знам ја имам утисак да се то још видело, јер мени је то остало то задње још је био дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још је био дан кад је тај камион био тамо?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Јесте и ту је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јели тамо Војиновић био тада у том тренутку?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Не, он је био само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Раније?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Ја сам га односно ја не знам кад је он био али знам кад сам га ја видео, значи кад су камиони долазили и дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аутобуси ваљда, не камиони?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Аутобуси. Тад сам га видео овако сећам се испред ових аутобуса на једно 10-ак метара, 15-ак што каже имао је неку позу овако баш то се сећам као да је, јединоми је то нешто остало у сећању, а нисам га после видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сам Вас ја добро схватио да Ви малопре рекосте да је био још дан када сте се Ви вратили назад у ту Вашу зграду и не знате шта се дешавало? Још је дан био?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Па бар имам утисак да је дан, а ја сад што каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И никаква даља дешавања Ви нисте регистровали у току ноћи какво пуцање или што слично?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Па то пуцање сад не знам што каже да ли сте Ви доживели то ратиште тамо, то је неки утисак неконтролисаног тог, има ту пуно јединица, сад неко тамо шелучи ви никад не знате да се што дешава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се пуца без потребе или с разлогом?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Више се пуцало без потребе него из неке потребе, а посебно што је у то време овај предао Вуковар био што каже се предао и није имало потребе за пуцањем него то се шенлучило, имало је ту разно разних што каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Новковић Јован?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Претпостављам да није то што га зову Јоца у јединици што је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, можете ли га описати?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Њега знам одлично ако је тај човек то, има локал код нас у центру Крагујевца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то је Јоца «Кафић», је ли?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Не знам како, Јоца знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо да га зову Јоца «Кафић»?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Он је иначе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па се уклапа у ово да има локал, јел, добро? Да ли сте њега видели тада тамо, да ли сте њега тада видели тамо?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Право да Вам кажем не могу то да се сетим. Ми смо имали обичај док су биле те борбе и ово, овај, тамо је командир седео и играли смо шах, нисам обраћао ту пажњу, стално се тамо пуца и човек оугла на то, а сад да ли је Јоца био или не бих знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате је ли он имао тада неки чин тамо?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Имао је, ја мислим да је био капетан или поручник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Вукосављевић Драги?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: То је био безбедњак, њега знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Безбедњак из бригаде? Да ли сте њега тада видели тамо?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Не могу да се закунем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте било кога од официра тадашње ЈНА изузев Војновића, изузев Марчека видели тада тамо?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Не, пошто ја и нисам познавао те официре па нисам ни обраћао пажњу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, по чиновима, мислим ако не познајете, али видите чин да има?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Нисам, стварно нисам видео ниједног од тих људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у једном тренутку разговарали са Војновићем? Ви, лично?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Да ли сам ја разговарао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или сте евентуално присуствовали разговору Марчека и Војновића, евентуално?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели можда да Марчек прилази Војновићу, да њих двојица разговарају што, контактирају за то време док сте видели Војновића тамо?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Па можда сам и видео, али не могу да ја тврдим то, стварно јер исувише, посебно имам шећер и овога се једва слике формирам у глави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Након што сте се вратили у ту зграду где сте смештени, да ли сте напуштали то командно место, јер Марчек нам рече да је то било његово командно место?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Јесте, ту је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви лично у току те вечери одлазили са тог командног места?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Не, нисам нигде био знам да сам рано отишао да спавам и ујутру сам чуо ово што се прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сад ћу ја опет укратко прочитати само Марчекове тврдње овде. Он говори о томе како су дошли неки војници, на тражење Војновића тамо одредио као испомоћ, да се успостави ред тамо око хангара и у хангару, па су се ти војници вратили на ово командно место око 21, 22 сата и рекли му да ће се обезбеђење бригаде од тог хангара повући, па то њега шокирало и онда он каже «иако је то било потпуно неуобичајено и у крајњој линији врло опасно, ја сам одлучио да седнем у возилу и заједно са Миладиновићем и Петровић Радославом, старијим водником у резерви и са возачем одем до команде 80. бригаде у Негославце и лично се уверим да ли је информација»?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Ту ноћ?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Тога се ја не сећам уопште. Вероватно му треба неко покриће да му ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово су разлози господине Миладиновићу што смо ми Вас звали, знате, ово су тврдње Марчекове, он Вас помиње у оваквом контексту, помиње да сте били у хангару и да сте ишли у команду 80. моторизоване итд. и то су разлози што смо ми Вас овде данас звали?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Ја се сећам једино ујутру да ми је рекао да је неко од наших војника ишао да води списак тих људи који су тамо у хангару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је то рекао?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Вероватно неко од ових војника не могу ни то да тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је неко од Ваших војника?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Неко од наших војника је одређен тамо да води неки, да пописује те људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате који је то војник био, да ли сте чули, да ли се сећате?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Неко из ове, јер Марчек је у команди имао своје писаре, вероватно имате те спискове, неко од његових писара сигурно је то радио и имао је тај списак сам ја видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви сте видели тај списак?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Видео сам на столу тај списак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код кога на столу?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Не знам, у команди код њега, сад код кога је био, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад кажете да сте то видели на столу, онда чији је то сто?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Откуд ја знам, то су столови они војни што ми носимо као инвентар војни и то је или је из те куће ко би се сетио толико далеко, али знам сигурно се сећам тог списка и кад је ово почело да се прича преко новина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте Ви тај списак видели?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Ујутру, сутрадан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сутрадан ујутру?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли тада већ чули да су ти људи стрељани?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: У то време, то се дешавало ујутру кад сам ја имао то сазнање и онда тај списак сам тад видео и кад сам следећи пут био позван на вежбу неку у Крагујевцу, претпостављао сам да тај списак је тамо код нас у оној архиви. Покушао сам да га нађем из знатижеље али га нисам нашао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У архиви ваше јединице или?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Наше јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што, кад је то било, кад сте имали следећу резерву кад сте се интересовали за тај списак?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Кад сам се вратио за Крагујевац после месец дана, два, поново су ме мобилисали да с једном јединицом будем на вежби горе за обезбеђење једне касарне и кад смо узимали то наоружање ја сам рекао да видим онај списак да ли постоји тамо и нисам га нашао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што Вам је то било?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Чисто из знатижеље, јер чујем била је нека ликвидација људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било приче тада у Крагујевцу у јединици о томе?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: То је чудно што је међу мојим људима, та неверица, нико о томе није причао, јер ником није било јасно да се то десило, а ја сам видео тај списак и помињане су неке цифре ту видим 190, 200, немам појма и мене више да видим тај списак да видим шта пише у њему и како, а и нисам га нашао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате евентуално на каквом папиру је био тај списак?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: То не могу. Дволист онако А4 формат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А4?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Е сад да ли је био карирани или обичан не бих то слика ми је избледела, али знам поуздано да сам видео тај списак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тада то јутро, да ли сте знали ко је тај списак сачинио, да ли је поменуто то име?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Поменуто је сигурно него не могу ја да се сетим кога је Марчек одредио тамо да пише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ово Вас питам, значи да ли је поменуто то име војника који је правио тај списак, па га се Ви не сећате?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Сигурно је поменуто, али се ја не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам говори што име Гавриловић Мирко?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Имали смо једног писара Мирка, можда је и он писао, можда је и он задужен да то пише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вас то на шта подсећа у овом смислу?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Ја мислим да могуће да је он, али нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он негира да је он било шта?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Не могу ја да тврдим, али неко је сигурно од њих писао тај списак из наше јединице сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У неколико наврата Ви рекосте да говорите територијалци, територијалци, па рекосте да су се разликовали од војске, како, по чему?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Имали су ту униформу што каже неку маскирну. Ми смо носили ону класичну маскирну, али није она маскирна коју војска има него нешто избледело не знам ни ја како, некако одудара, а и друго нису били све комплети и једна и друга блуза и мислим она горе јакна и ово од исте униформе тако да је то било очигледно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви имали контаката са ким од тих људи претходних дана, да знате да је и тај територијалац или након овог догађаја?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Нити пре тога нити за време тога нити после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После тога сте остали кажете или половине јануара или половине фебруара, е па да ли сте значи у свом том периоду најмање два месеца након тога, да ли сте имали контаката са тим људима, да ли сте кога, да ли сте се с ким упознали, одржавали неке контакте итд.?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Баш ни са ким на моју срећу ни пре ни после ни за време тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте, било је ту десетак цивила сигурно, значи у цивилној одећи, ако сам Вас добро схватио, који су нешто викали, галамили, да ли сте што карактеристично код тих људи запазили, било што што би било онако карактеристично да Вам ја сад не сугеришем постављајући неке примере?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Остало ми је у сећању једна реченица то ми је овако било ми је мука јер у то време и деца моја су била на фронту да ли је нека жена викала «Божо, где ће ти душа».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека жена?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Нека жена је викала, али ја не могу, али по гласу само, нисам ја видео њу, нисам могао да би могао да је препознам него из даљине каже «Божо, где ће ти душа», тај Божа кога је оне поменула ваљда је у том тренутку улазио у хангар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А та жена је била напољу међу цивилима или?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Напољу у том скупу испред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте је видели?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Па нисам, ја сам је видео али немам појма, ја да сам знао о чему се ради па да региструјем то и да бележим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То да је жена по чему закључујете?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: По гласу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По гласу?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: То ми је остало по гласу да је викала, каже «Божо, где ће ти душа», то ми је овако остало нешто и онако уз вриску је она то некако рекла, тако ми је остало то у сећању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево и то је карактеристика значи међу тим, је ли било још жена међу тим цивилима?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Не знам, што каже не бих могао да Вам то тврдим јер то је било некако мени је та слика сад како бих Вам рекао толико мутна више онако ја сад овако више причам на основу онога што ми је остало у сећању пре 5, 6 година, сад те слике не видим уопште него више онако то причам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти који улазе у хангаре из тих аутобуса, рекосте нам малопре како су били обучени, да ли је било ако сте Ви то могли запазити, да ли је било људи који су завијени, завијених руку, ногу да користе евентуално каква помагала, штаке, да се крећу, завијених глава у том смислу, да ли сте тако што запазили?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: То сам покушавао баш то што ме сад питате да себи ставим, али нисам успео, не могу да региструјем да сам ја видео то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било жена међу њима, деце?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Деце није сигурно, оно што сам ја тог тренутка пратио није било чак ни ову жену која је нама доведена па после су је ови из Вуковара узели нисам је регистровао кад је изашла из аутобуса него после је доведена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледао тај човек који је одвезао, рекосте мали?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Мали, брадоња један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта значи мали?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Па моје висине, можда и мало мањи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте Ви високи?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Негде 165, 166.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи нижи човек?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Имам утисак да је још нижи и има црну браду и он се поздравио с овим људима, чак имам утисак да се са једним од оних људи и загрлио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од тих што су доведени?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Што су доведени, што су ручали код нас и сели су у кола и отишли према Вуковару. То се сећам јер сам им правио, то све што сам гледао је тај стол где смо их послужили да једу је напољу под терасом ту у тој згради где је команда Марчекова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то неки трем?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Као трем неки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откривен?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: И ту смо ми седели и ту смо и послужили том док овај није дошао и ја сам то што сам видео највише видео за време док сам њима правио друштво јер није било да те људе сад оставим ту да седе сами.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте да та жена ословљава некога са Божо, где ће ти душа, да ли сте чули још какво ословљавање по именима, надимцима, да ко кога било кога у тој групи ословљава?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Ово ми је остало упечатљиво јер то је био неки врисак овако и чуло сте то на стотинак метара. Иначе ово друго, јер то је прилично далеко било да би могло да се разговетне а и кажем нисам ја претпостављао шта ће да бих ја сад пратио шта они причају, то је неки догађај који је био свакодневан, неко иде с неким.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да кажете, дакле да никога од тих људи из Вуковара ни касније до краја Вашег боравка нисте упознали лично да сте?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Никог од тих територијалаца нисам упознао, знам да је један долазио, али то тамо кад смо били код винарије односно тамо има после су преместили прва улица у Вуковару долазио је један у том оделу као територијалац и тражио од Марчека хоће да га бије, или да га убије не знам, попио је нешто јер каже «ти си ми упалио кућу» јер мислио је да је Марчек помешао га је с оним Марчепом, како се зове овај хрватски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мерчеп?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Мерчеп, па је он мислио да је то овај, како каже тамо се бориш с њима па сад си дошао овде и једва смо га убедили онако пијаног да тог човека једино срећом после смо му носили његовој фамилији смо давали пошто је он тамо изнад винарије има кућу носили смо му после храну, тамо жена а било је и неко дете тамо и он после се извињавао. Тог јединог човека од тих територијалаца сам упознао онако на тренутак, а нисам се ни онда упознао, само сам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Марчек нам каже да је тај Гавриловић сачињавао списак, тај Гавриловић за кога Вас ја питах, а Ви рекосте да се сећате неког Гавриловића да је он био неки писар тамо?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Вероватно писар, али не могу сад то да се закунем, то лако можете да дођете до тога има онај што каже по команди тачно списак људи шта ко ради, ја мислим да то, ја не могу сад да се сетим тог имена, посебно сам познат по томе да слабо памтим имена па употребљавам реч пошто радио сам у фабрици много људи, а и трудио сам се да не памтим људе што каже јер ко ће да упамти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви по Вашем неком положају том члан команде војне полиције?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте одлазили код њега на састанке команде?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Кад Марчек није расположен да оде онда пошаље па није важно уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, добро Ви сад рекосте за себе Ви сте били више Марчеков курир суштински, а оно да је нека права војска онда бисте?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Јел тај начелник је предвиђено као да сугерише нешто команданту шта да ради, команданту бригаде у својој надлежности на пример за противваздушну одбрану, па онда он ако му се свиди предлог он то изда ту команду коју сад даље прослеђује овим јединицама, тако би то требало да буде, међутим, тамо је било пар тих активних официра који су дошли из Београда кад се распала ова јединица и нас су склонили ту, ми смо само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То јутро кад сте видели тај списак тамо на том столу па нам рекосте чији је то сто итд. и то јутро кад сте чули значи сутрадан кад сте чули да су људи наводно стрељани, да ли сте можда одлазили код Војновића на његово командно место у Негославце?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били, да ли је држан какав састанак команде?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Не, отишао сам лично да му кажем ако је ово истина што се прича да ми помери јединицу одавде да људи не пљују по мојим људима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, Ви сте сутрадан ујутру то тражили? Марчек нам каже да је он то тражио претходне вечери да је он био, како сам Вас мало пре?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: За претходне вечери не знам и не сећам се ја тога. Ја знам да сам спавао, рано сам легао а ујутру сам отишао и Марчек и овом Војновићу и Војновић је онда рекао Марчеку ајде одосмо, одмах после тога отишли смо с том јединицом на друго место.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сутрадан изјутра били заједно са Марчеком код Војновића?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него само Ви?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Ја сам био са неким возачем који је ишао тамо према Негославцима и ја сам искористио то да одем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сад у ком својству сте били тамо, као Марчеков курир или као начелник?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Па знате, у то време пошто је пао Вуковар и неке јединице су дошле, јер како се то уствари шта се дешавало кад смо ми дошли односно доведени тамо што каже на лицу места јединица по јединица, ја иако нисам требао да будем с њима пошто није команда дошла цела, ја сам дошао с Марчеком да будем. Међутим, у међувремену, формирала се у касарни у Вуковару спаваоница за нас, начелник је имао ту родова других, ја сам ишао да ово кажем и да одем и да пређем у касарну да спавам јер ми је речено да идем са њима, с овим мојим пошто има начелник за АВХО, инжињерац не знам тамо и после сам прешао у Вуковар у касарну да спавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У касарну?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Да и тамо сам остао док нисмо пошли из Вуковара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ово Вам кажем, Марчек нам тврди да је он оне претходне вечери како каже да је наводно с Вама отишао код Војновића кад је чуо да се повлачи обезбеђење па каже да је отишао код Војновића заједно са Вама и да је он тада од Војновића тражио да се под хитно измести са Овчаре, знате, а Ви нам сад кажете да сте Ви сутрадан ујутру то уствари тражили од Војновића?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Ја сам то ујутру ишао кад сам то чуо мада онда ми све то није било у глави да то може да се деси, ја сам отишао и рекао сам ако је ово истина, дозволио ми је да померимо јединицу одатле и он каже сад не знам тачно речи да ли је рекао већ Марчеку или шта и знам ја сам се вратио, кад сам се вратио већ Марчек је јединицу спремио да се склони.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај дан?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Тај дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања?

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Ви сте рекли да сте били ту када су дошли аутобуси, два или више, да ли сте од самог момента када је први аутобус дошао били ту?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Да ли сам кад је први аутобус?

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Одмах од тог првог или сте накнадно стигли, да ли сте видели одмах почетак доласка или сте се укључили у неком моменту?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Ја мислим, не мислим него сигуран сам да је већ, већ неки људи су били у хангару кад сам ја видео прве те аутобусе, односно те аутобусе кад сам изашао, јер ја сам вероватно негде, нисам на то обраћао пажњу да ли сам дошао од јединице негде јер сам имао обичај да обилазим те јединице и да ли је неко болестан, камион покварен и то.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Колико дуго сте Ви били ту где сте посматрали на том месту, како кажете 30-ак метара удаљени, колико сте се задржали времена?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Па прво сам био можда ајде да кажемо пар минута и онда сам био унутра у тој згради, па кад ме је звао овај стражар који је тамо стражарио да је доведен овај младић што је возио.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Па то, од тог момента колико сте док нисте отишли, кажете на спавање?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Ту смо се задржали па бога ми скоро цео сат смо чекали док су дошли ови људи, овај човек да одвезе ове четири особе.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Кад је он дошао јел тад Ви одлазите јел кажете да сте после тога отишли на спавање, јел Ви тада одлазите у зграду?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Отишао сам унутра у зграду.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли можете одредити које је то време било отприлике оријентационо? Да ли је тад почео да пада мрак или је и даље био дан кад Ви одлазите у зграду?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Не могу, јер тај осећај, тад је у новембру мрак пада већ негде око 5, 6 сати тако да немам осећај сад да вас лажем да ли је то било тамо или овамо, али знам сигурно да људи ови кад су отишли био је дан, то ми је остало као овако као сигурно у сећању.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли сво време стојите на том истом месту тих сат времена или се крећете гледате шта се дешава?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Не, седимо за столом са тим људима и то баш знам како сам седео, тамо је хангар, ја сам седео овде, овај преко пута мене тај дечак што је возио и овде су седели ова жена и ова два.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Баш сам Вас хтела то сад питати. С тог места где Ви седите који део хангара видите, јел видите улазни део, бочни, који део видите или видите цео, како видите хангар? Јел видите улаз у хангар?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Видите, хангар је овако, ово је цео зид а овде су врата као сад кад би Ви гледали. Значи види се мало накосо, види се овај зид и види се.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Видите улазак колико сам схватила?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Ово је скоро линија овако, али види се то.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Значи, видите улаз сам тај према улазу да кажем?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Према улазу види се као линија јер то је мало накосо овако.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Јел можете да процените колико људи је било ту који су изашли из аутобуса тих цивила који су доведени?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Немам осећај, ја на пример оно што сам видео вероватно сад да кажем, јер они аутобуси није било више од 20-ак људи по мени, нису густо набијени.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Сви које сте Ви видели испред на том делу мислите да није било више од 20-ак или ови који су изашли, а кад Ви гледате сад испред хангара пошто кажете да имате тај видим пре

него што они уђу колико отприлике је људи прошло ту до хангара, можете ли проценити?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Ја мислим да сам пропратио тих два аутобуса докле су улазили, да кажем у то време неко, јер они су излазили из једног аутобуса док из другог их нису пуштали, па кад се помери тај аутобус овај други је.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да Вас питам, рекли су их територијалци на неки начи спроводили до тог хангара, јел тако, колико је било територијалаца?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Ту је нека варљива слика, сигурно једно 10-ак се ту мувало, али нисам ја бројао нити.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли је било ко био по нечим карактеристичан, да ли се одвајао од осталих по нечему што је носио на себи, на телу, на глави, око врата, да ли је било ко имао неку карактеристику по којој би га евентуално заметило у односу на остале или су сви исто изгледали? Јел су носили нешто на главама?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Некако ја сам покушавао да створим неку слику, међутим, некако све су ми те слике безличне.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Јесу ли имали нешто на главама, јел су носили, рекли сте да су имали оружје да су били наоружани, а остало нешто можете ли описати било кога од њих или уопштено како су изгледали на неки начин, рекли сте да су имали те да нису војска по начину како су обучени да су имали оружје, јесу или имали још што би било овако?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Те капе ја уопште нисам регистровао то не могу да се закунем шта сам од тих капа видео.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли је било ко од њих се на неки начин истицао, да ли је неко наређивао, како су се то људи кретали, јел неко неком давао неку наредбу, усмеравао на неки начин, знате? Да ли сте приметили неко ко на неки начин командује или организује или су сви тако једноставно стајали, ишли?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Кад такво питање сад баш покушавам да створим, али мислим да је то ишли некако спонтано није ту било неке вике нити неке јурњаве сигурно бих то регистровао као неко насилничко понашање него више ми је то било нешто нормално.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Сем ове жене за коју сте рекли малопре шта је рекла, да ли неко још у том, међу тим људима, некако реаговао, кукао, плакао, драо се, молио, било какву реакцију, или су људи мирно ишли, како је пролазило то све, како се одвијало, ако можете то да опишете, ако се сећате?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: То време док сам то стварно гледао нисам мада неки кажу да су неког и ударали, али ја сад то нисам видео, не могу сада да то тврдим што каже нећу да грешим душу.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Само још да Вас питам, поред значи тих људи који улазе у хангар и тих територијалаца да ли видите Ви у оном делу који видите има ли ту још неких кретања људи, јел се нешто дешава ту јел неко долази, одлази, нека возила, да ли још сем тих аутобуса да ли се било шта дешава још да ли се прави гужва јел људи одлазе или шта?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Мени је било чудно то, тај долазак тих цивила од некуд су се створили тако брзо.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: А како су дошли да ли знате, да ли сте видели, јел долазе колима, аутобусима, пешке?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Нисам то регистровао да ли су возилима, то је овако мало и заклоњен тај видик, вероватно су кола, ако су колима или су то они негде били близу немам појма нисмо пратили, створила се та.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли је било неких аутомобила ту паркираних или неких још возила било које врсте?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: То нисам регистровао. Било је аутомобила других, било је аутомобила негде око 40 који су раније ту стајали пред што причам тај плато, али то је било с ове стране хангара. То је су нека возила која су заплењена или шта, немам појам, то су ови из Вуковара територијалци отеривали јено по једно тамо.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Само да Вас питам нешто, кад сте отишли после кажете на спавање, ушли сте у кућу, да ли сте чули неки необичан звук, да ли се чуо рад неких машина или нешто што није као пуцњава што кажете уобичајена је била пуцњава, али нешто што је евентуално одударало од тих уобичајених звука, нешто што је било звукова можда тако неку машину или било шта или кретање било какво, возила неких тешких или да не усмеравам сада питањем?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: то што ме питате ја стварно себи и богу захваљујем што стварно нисамто јер стварно бих вам рекао, јер ја сам у Крагујевцу где је извршено стрељање и мене мука хвата од тих ствари да људи иду без суђења негде, али хоћу да вам кажем стварно нисам ништа могао да региструјем као разлог, јер то је само неко шелучење не знам да ли сте Ви то доживели, Ви би видели да то не можете да уочите неку разлику па да кажете ово је сад ово а ово оно. Сигурно да смо нешто наслутили ми овамо од наше војске или ово сигурно би се побунио и нешто реаговао.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: У реду. Хвала.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Када сте рекли да су ови људи одлагали неке ствари, вадили документе на некој платформи, да ли Ви знате шта је са тим стварима, да ли је уопште прављена нека евиденција о тим стварима?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Ја игром случаја знам да те ствари и још неке ствари које су нађене кад су излазили из Вуковара ових претходних дана, у један камион је то скупљано и пребачено у Негославце.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: За ове спискове што сте рекли да су људи били пописивани, да ли Ви знате јел то уобичајено да се људи тако пописују?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Па и то сам се питао чија је то идеја глупа била да пише. Мени овако приватно није ми јасно због чега је то, ко је наложио и због чега.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: А када су ти људи улазили у хангар видите да улазе људи у хангар, да ли се Ви питате шта ће бити са тим људима, зашто због чега улазе у хангар?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Ма јок нисмо нити питали, ту је прошло ајде да не претерујем, али бар једно 3.000 људи пре тога тих дана оно што су излазили из Вуковара, ко је сад могао да обраћа да ће са овима да се другачије поступи јер они претходно су долазили ту, задржавани док се не обезбеди превоз и одлазили су даље. Знам да су помињали да неке који су оцењени да су нешто радили што каже за Сремску Митровицу или како у затвор су терани. Приче су неке, ја то

ништа нисам видео али овако на основу онога, али знам да су се изјашњавали тамо људи, ми нисмо имали приступ јер нисмо ни дали наша војска да се меша тамо, то је завршавала територијална одбрана. Они су имали аутобус и каже ко ће за Србију, ко ће за Хрватску и ови су се људи тамо одвајали.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: А да ли је било неких сукоба, да ли сте можда приметили да ли се неко сукобио, ти територијалци или нека друга лица? Да ли је можда дошло до неких сукоба ту?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Ништа неуобичајено нисам уочио, можда да је мени то било интересантно, да сам пратио то сво време ја бих вероватно видео нешто, јер не верујем да би такве ствари прошле без ичега, али нисам то обраћао пажњу.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Како су територијалци били наоружани?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Имали су рано-разне аутомате, неко је имао оне како се зову израелске узи, неко је имао ове мале, већина њих чини ми се да су имали обичну аутоматску пушку, али нисам то толико обраћао пажњу на то, већина њих је имала и поред тога и ове кратке цеви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви тог јутра долазили до хангара, сутрадан ујутру?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Не, кад сам чуо да тако нешто, тек онда сам што каже бежао од свега тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели изјутра тај простор испред хангара?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Ништа се није учавало, хангар је био празан, није било никаквог камиона. Немогуће да, јер сам био пред на сто метара излазим директно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту негде било каквих трактора или што?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То док сте Ви гледали?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Нисам видео никакве тракторе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли били тамо код хангара претходних дана?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Не, само то вече сам био кад сам хтео да видим и кад сам видео да не може тамо, затворен је улаз и вратио сам се. Нисам био ту ајде да кажем испред хангара једно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад, које вече је затворен улаз? То камион је затворен улаз?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Јесте, оно кажем ово што сам причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, разумели смо. Да ли знате да ли је било пре вас, пре ваше јединице ту каквих других јединица на Овчари?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: било је, причали су о некиј јединици пожаревачкој која је била тих дана односно раније па су ваљда неки од људи погинули и они су побегли, вратили су се назад, а ми кад смо дошли баш поред зграде био је један тенк из неке артиљеријске јединице, не сећам се ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је био, код ове зграде где сте ви смештени?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Баш поред зграде, једно 5 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте Ви смештени?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тенк?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Тенк.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је туда око те зграде, тамо код тих хангара, код тог платоа, да ли је било каквих оних укопа, рупа у тлу за смештај како се војна опрема обично укупава, смешта, тенкови, не знам ни ја, ти ваши топови итд.

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Како тај пут иде од Негославаца, односно од пута за Негославце, па овамо има кривине и само је десна страна да ли, односно страна према Вуковару била с оним претходним јединицама што је правила оне траше, то је било и ми смо заузели то већ постоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ви сте то заузели?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: А овамо са ове стране није било ама баш никаквих активности, нити рупа нити шта поред пута, јер ми се нисмо кретали и војску смо учили да иде ван пута због нагазних мина и од тога, него смо се држали онога што већ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте поред тог хангара иде овај пут прилазни под 90 степени на 10-ак метара?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Једна кривина овако изломљена па баш овако 90.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту око тог пута било каквих тих траншеја, рупа за војну технику?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Поред пута ја то нисам уочио ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Од када је он у тој јединици крагујевачкој, против-ваздушна одбрана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иначе? Разумете питање тужиоца?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Нисам га разумео уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кад сте Ви резервиста те јединице са којом сте и били у Вуковару, не те јесени, него раније од кад сте резервиста?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Ја сам од школе резервних официра сам резервиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У тој јединици, питамо за ову јединицу?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: У овој јединици сам задњих 20-ак година.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Ко је био први човек те јединице пре него што је дошао у јединицу Јан Марчека?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Био је Дражић, не знам му име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милисав?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Могуће, али знам да је Дражић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он активно војно лице?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Не, исто резерва као и ја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Када је дошао Јан Марчек тамо за команданта његове јединице?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Он је дошао, ми смо, кад је наша јединица први пут пошла за Вуковар цела бригада од 4.000 и нешто људи, дошли смо до Шида и тамо били смештени код једног игралишта и једно јутро је почео неко да дели неке летке и народ се разбежао, остало је нас ајде да не слажем мислим да смо бројали 60 и нешто свега четири јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: то је та, говорите о тим неуспелим покушајима мобилизације јединице?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Јесте, то се разбежало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још тада је Марчек био?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Што каже међу нама речено, ја сам хтео да идем него ми је син већ био у Оролику у окружењу и онда због сина нисам хтео да било ме је срамота да одем и тог дана кад се то распало увече или изјутра ујутру доведени су десетак старешина из Београда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И међу њима и Марчек?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: И међу њима за против-авионску.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уместо тог Дражића Марчек?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Јесте и он је онда наредио да му ја пакујем, скупљам ону муницију и пушке по оним брзинама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро, а да ли је Дражић био и даље у једници, ово кад сте на крају дошли у Вуковар и кад сте били?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Кад смо дошли у Вуковар јесте, али и тамо кад се ово разбежало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте сад се враћати назад. Значи био је у Вуковару са вама у једници? Какву функцију је имао?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Ко зна, кад је овај је главни био, све исто што и ја, глумио је неког потрчка шта му каже Јан Марчек.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Како сте прихватили ви из ваше јединице и Ви лично Јана Марчека као команданта?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Па слушајте, прво кад је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да је сведок на то одговорио, каже био му је курир?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Па мало је био претеривао је у односима према са том дисциплином и ово, а ми резервисти имамо други неки онако међу нама људски да говоримо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мерила дисциплине?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Јесте, нама је било главно да сачувамо главе и да не улазимо у неке глупости, а он је био као глумио је неку строгаћу неку академску. Он је изузетно интелигентан човек само што то народ не трпи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Да ли је Марчек водио неки свој дневник или бележницу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате за тако што?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Слушајте, он је човек од писар што кажу он је мислим да има забележену сваку реч за свашта сваки дан, ја то нисам водио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да ли сте Ви то видели да он води какве белешке своје и тако?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Нисам то видео, имао је нормално бележницу у коју пише заповести и ово.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Да ли је обавестио Марчека да то јутро одлази у Негославце код команданта и у ком својству он одлази тамо?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Хоћете да поновите, нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте разумели питање?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Нисам га разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте обавестили Марчека кад сте изјутра отишли у Негославце код Војновића, рекосте да сте отишли изјутра у Негославце?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Ја сам отишао сам ујутру?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отишли сте сами, па Вас пита заменик да ли сте обавестили Марчека да идете код Војновића?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Сад то не знам, сигурно сам му рекао да ћу да идем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Па сигурно сам рекао, нисам могао да се крећем док га не питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И пита Вас заменик у ком својству то сам Вас и ја питао, да ли у својству Марчековог курира или?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Сигурно сам морао да га питам, таман посла, а и био је коректан однос, нисмо ми ту нешто што бих ја режао с њим него сам га питао нормално.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Да ми одговори ипак, ја бих молио ако ми дозволите председниче одговор на питање, у ком својству он одлази тамо, у ком својству он одлази код Војновића? Војновић је командант бригаде, а он ако себе сматра не знам како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Куриром или што већ? Одговорите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Пазите, да помери војску са тог локалитета због тих прича које чује, па објашњење?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слажем се, примећено, питано и остали сте нам дужни објашњења? Дакле, у ком својству Ви одлазите тамо код Војновића?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: У својству човека који што кажу, не знам ни ја како бих то рекао. Нисам себи постављао сад ја сам у том својству него једноставно сам рекао идем да му кажем да овде нећу да будем ако је то истина. Тамо не знам да ли знате те односе резерве и овога, резерва никог не сматра за.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте Ви рекли Војновићу?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Па ништа, рекао сам му овако овамо се прича свашта, нешто у том смислу не могу се сетити тих речи после толико година, ако је то истина дај да склонимо ове људе нећу да ми пљује народ људе тамо и онда је он или Марчек, вероватно му је јавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли разговарали што, да ли Вас је што питао додатно за објашњење?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Видим да је и он нешто био изузетно љут чим је прихватио то тако да вероватно и то њему није одговарало то што се десило, јер оберучке је то прихватио чим је он рекао већ сам дао налог да се то уради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то за њега била новост, ово што сте му Ви рекли?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: По ономе како је он пристао на пресељење јединице вероватно је нешто знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Вас питам да ли сте што разговарали, коментарисали да ли бисте Ви могли закључити да сте му Ви то саопштили уствари као новост или би се можда дало закључити да је он то од раније већ знао, разумете?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: По ономе како ми је или по томе колико сам ја то љуто тражио или по ономе да ли је знао он је пристао на то и већ је рекао каже то је већ наложено јер кад сам се вратио јединица је већ била спремна за.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Говорио је на почетку, а Ви сте га исто то питали председниче везано за улазак тих људи из аутобуса у хангар, па ја сад питам како улазе ти људи, да ли они трче, улазе један по један, да ли су им руке иза леђа, како то изгледа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли везани, ево то Вас пита?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Везани нису били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису везани? Да ли трче, претрчавају?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Ја мислим да иду природно, колико је мени у сећању неки убрзани ход овако, индивидуална ствар, нисам ја видео неку принуду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви рекосте ништа необично?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Ништа необично јер сигурно јер би ми остало у сећању.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Исто сте га то питали, али да ипак пробам ја на други начин. Говори о том камиону који је препречио улаз из хангара или излаза и рекао је у коју сврху би требало да то буде ту, да ли тај камион има приколицу или нема?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који камион?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Ја мислим да приколицу нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приколицу оно као додатну?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Или возило?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је соло или са приколицом у том смислу Вас пита?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: То може да буде и камион или само приколица. Само знам да је овај задњи део био, не могу да тврдим да ли је била само приколица или само камион, али је задњом страном био до овога, не могу то да се сетим поуздано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, сад не можете сад да се сетите да ли је то камион с оним својим товарним сандуком, јел тако камион или је само приколица сама приколица?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Можда је и била приколица мада ми није логично како ли су је довукли, пре да је камион, не знам али битно је величина камиона је уназад до хангара била или приколица али сад што кажу не могу да тврдим да не бих сад сам себе лагао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо овде чули тврдњи да је то уствари трактор са приколицом, знате?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Ово је по мени било нешто високо са цирадом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са цирадом, па ја Вас малопре питах да ли је тај сандук товарни те приколице био покривен Ви рекосте није, а сад кажете са цирадом, па цирада служи да покрије?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Имао је неке горе шипке горе високо, затварао је скоро цело оно, по мени како сам га ја регистровао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И цираду?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Тако сам га ја регистровао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Управо нам то кажу да је то била тракторска приколица покривена цирадом?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Оно је било нешто високо, мада и они имају те приколице тамо високе по Војводини, али високо је нешто није стандардно као она нижа него нешто вишље као камион по мени.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Каже сведок сутра ујутру чуо је од војске, да ли своје војске, да ли неке војске да су стрељани ти људи тамо који су били унутра, да ли је чуо ко их је стрељао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је та прича била у том смислу детаљнија, не само да су ови људи стрељани него ко их је стрељао, где су стрељани итд., значи да ли је било каквих детаља тог типа?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Тог јутра ја ништа нисам сазнао, после сам овако рекла, казала приче да су то територијалци и чак сам чуо неку причу кад су ти људи одлазили да су сели у нека возила и да су угашеним светлима отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: У нека путничка возила су са путничким возилима отишли са тог терена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Па ти који су извршили стрељање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте чули ту причу?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Чуо сам од народа који прича после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За то време док сте били у Вуковару?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Да и онда се причало народ прича једно, прича друго, ја то ништа нисам видео него кажем преносим приче ако вам нешто то користи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, било је питање само тог јутра шта сте чули, чули сте стрељање па сад је питање?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Не, само то смо чули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте још чули везано за то? Добро, даље молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Сведок је рекао да је видео списак тих лица у команди, е сад мени је остало нејасно где је он то видео, да ли је то у Негославцима или под командом или у тој кући где су они?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: У тој кући где смо ми били.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Говори о списку који је био на папиру формата А4, да ли је то био један папир или више папира?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дволист, рекао је дволист?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Дволист?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Дволист је био А4 формата, а сад које врсте не могу да се сетим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Да ли је он можда гледао тај папир, узимао у руке?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали у рукама тај списак, то сте видели само на столу?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Нисам га узео нити сам имао храбрости да га тог тренутка гледам нити шта, али после је дошло до неке знатижеље да видим то поново међутим нисам га нашао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Да ли је тај списак када је видео могао да уочи како је писано, да ли руком, машином, како је састављен тај списак?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Ја мислим да руком, али мислим да је руком, хемијском оловком, али у то не могу да се закунем уопште, али писано је руком сигурно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Каже да познаје Јоцу тог из Крагујевца, који има угоститељски локал у центру града, да ли је са тим човеком разговарао о том списку?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Икад након овога?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Нисам Вас чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас заменик да ли сте са овим Новковић Јованом званим «Јоца» што има кафић или локал како Ви рекосте у Крагујевцу, да ли сте икад након овога разговарали везано за тај списак, да ли сте Вас двојица што око тога разговарали?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Виђали смо се више пута, али нисмо око тога, подсећали смо се онако јер он је човек мало богатији па је ишао на те прославе и ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви ишли?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никад?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Не, нити ме је то интересовало.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Јел он са неким другим разговарао о том списку пошто је рекао да га је интересовао тај списак па га је тражио касније итд., али га није нашао?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Да ли сам са неким разговарао?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Где се тај списак налазио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То што сте онда тражили?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Знате шта, пошто ја као онда кад сам позван на вежбу тамо не знам како гласи, то има у хангару наше лично наоружање и сад узимате оно документацију и пошто сам то узео све били смо тамо месец дана, ја сам узео па рекох да видим да нема тог списка ту месец дана стоји тамо код мене та документација, нисам то видео. Значи имао сам приступ томе јер је то, ту су документа војна у том.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А која су то документа?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Па на пример спискови војника наших, дужности, колико која батерија следује муниције, које оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сте онда тражили да нема међу тим документима и овог списка?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Па јесте ја сам мислио да није случајно и тај списак ту био, пошто обично све што је везано за јединицу се стављало у тај један сандук то је обичан војни сандук који се закључавао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Да ли евентуално зна када је разговарао са неким од тих лица везано за тај списак о ком се броју лица ради на том списку, да ли је неко говорио толико и толико има тих лица или чуо је одређену бројку везану за број тих лица?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или сте евентуално, да ли је евентуално на самом списку било редних бројева, да ли сте видели тако шта?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: То нисам уочио нити сам видео крај списка ја сам видео само прву страну, а о том броју што каже нико оно што сам сазнао тај број видим по новинама ту се помиње 190, значи то нисам видео ја то ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него то јутро?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Не, само сам видео прву страну тог листа, видео овако нити сам читао нити могу то да региструјем да запамтим та имена.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Ви сте питали председниче везано за те офицере из 80. бригаде кога је тамо видео, чини ми се да нисте питали али ја ћу то сад да питам, ако јесам ако сам пречуо онда као да нисам ни питао. Презиме Везмаровић да ли му нешто значи?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Везмаровић?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Драган?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везмаровић Драган?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: То је карактеристично презиме сећао бих се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је био командант чете војне полиције 80. моторизоване бригаде тада у то време?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Ја знам човека визуелно овако али нисам знао да се зове Везмаровић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли га можете описати, ако га знате?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Ја мислим да је оплав човек онако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оплав?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Смеђ по мом сећању, е сад не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Низак, висок?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Можда мало вишљи од мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Низак, висок, мало виши од Вас?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Мало виши од мене колико се ја сећам ако је он био командант војне полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командир војне полиције и био је то поподне тамо односно вече тамо на Овчари са 20-ак војних полицајаца каже?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Њега нисам регистровао ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али га знате из тих времена?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Знам га што кажу дружили смо се и по вежбама мада никад нисам био присан с њим нити овај је полицајац је полицајац.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Помиње ту жену која говори за неко лице «Божо где ће ти душа», да ли је тај Божо заробљеник или је цивил или је неко од оних у маскирним униформама?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да смо схватили да је заробљеник а она цивил?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Кад је неко од оних људи који су пролазили према хангару она је вероватно јер ја тог тренутка кад сам чуо тај врисак и оно то је била нека кукњава, али ми је остало у сећању «Божо где ће ти душа», сад на кога је она мислила то је ишло пет, шест људи у том делу од возила до хангара.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Да ли се то односи на те људе који су?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Божо је дакле човек који из аутобуса одлази у хангар?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Она је учила човека из тог аутобуса кога је она препознала као Божо, ја претпостављам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који одлази у хангар, тако смо Вас схватили?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Тај човек улази у хангар?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Улази у хангар.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Када је он отишао код Војновића, мислим временски опредељено, каже рано, али када?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Ујутру одмах после доручка, значи ајде да кажемо да је то било 7, 8 сати.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Да ли се било са ким консултовао или разговарао каже са Марчеком или било којим другим, ја одох код команданта и рећи ћу му то и то, да ли је било с ким разговарао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли било с ким разговарали пре одласка код Војновића да ли сте разговарали са Марчеком или било ким?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Вероватно сам разговарао али сигурно сам њему рекао да идем у Негославце, јер не бих могао да одем а да му не кажем, то сигурно мада се тога не сећам тих детаља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте разговарали због чега идете у Недославце?

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Питамо Вас да ли се сећате где сигурно шта је, да не закључујемо, него да ли се сећате и да ли су Вам рекли зашто идете?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Не, то не могу да се сетим, можда сам и рекао али да лупам сад нешто безвезе.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Ви то говорите стално идем тамо нећу да нас народ пљује, на који народ мислите, на какво пљување није то мало јасно на шта мислите?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Веома јасно ја сам с ове стране пута где је тај хангар овамо где смо ми били ту има као слово «П» то су биле бараке за сезонске раднике и ту већина тих људи који су били сезонци су пошто су радили више година остали да живе ту, ти људи што каже ту с нама су боравили цело време док смо ми били ту тих десетак дана.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Јел сте се ви дружили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сте мислили на њих?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Па већина јер нама остане то смо практиковали свуда и због нас и због тог народа требовали смо и храну за те људе.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Што би вас пљували, не разумем?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Зато што тамо причају да се нешто дешава нећу да будем ту, јер може неко да мисли да сам ја то урадио то су моји резони били, а сад да ли су исправни или нису то не знам.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Одосте Ви код тог потпуковника Војновића и шта рекосте му то он је био љут и шта се одлучило, шта Вам је рекао, ићи ћемо не брините, померићу јединицу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је то?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Нешто конкретнo ја не могу сад да кажем речи, али знам да је прихватио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да је прихватио?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Прихватио је ту моју сугестију и кад сам се ја вратио после да пренесем, јединица је већ била спремна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте понављати.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: И кад одосте, ето због тога питам?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Ја мислим да ли сад у то време не знам не могу да лажем, да ли је то било пре 12, после 12 немам појма док се јединица прикачи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте понављати.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Вратисте се Ви од Војновића, да ли сте у вези с тим разговором нешто коментарисали или рекли ево идемо Војновић исто мисли као и ми, било шта?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Са војском сигурно да нисмо то коментарисали.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Да ли сте ви имали те састанке тог командног састава те јединице ваше после овога догађаја, да ли сте после тог догађаја на том вашем састанку било шта у вези са тим разговарали или одлучили?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Било је састанака скоро, није скоро, него свако вече.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Не, ово нас занима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После овога?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: После овога мислим код нас су устаљена та реферисања увече била, сад ти састанци су се одржавали пошто је то већ било време кад смо били у касарни у Вуковару. На тим састанцима на којима сам ја евентуално био, али то су били ретки никад нисам чуо нити је то коментарисао,

то је била нека што каже чак и кад би неко случајно у приватном разговору поменуо свако се склањао да око тога било шта прича.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Да ли се сећате да ли је неко био безбедњак у вашој јединици?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Има, како рекосте?

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Не, него у вашој?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него, у вашој јединици?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: У нашој немамо ми таквог по функцији.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Нисте имали?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Ми смо ситна јединица да би имали безбедносне органе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ЛАРД ПВО нема безбедњаке?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Нема безбедњаке.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Да ли се он сећа да ли је овај Драги безбедњак имао неко интересовање да са неким из јединице разговара?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је можда с Вама након овога разговарао Вукосављевић?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: С никим није, са мном није уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ико икад након овог догађаја од било којих органа полиције, војних истражних органа, војних безбедносних органа разговарао са Вама о овом догађају?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Само пре једно 6, 7 година у Крагујевцу неки официр на радном месту, каже јел можеш да дођеш да мало поразговарам о Вуковару, рекох могу и поставио ми је иста ова питања да ли сам видео Војновића тамо и шта ту причу сад ја исто понављам, ништа није бележио он нити једино ако је снимао на касетофон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ко је то, не знате?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Па не знам био је неки виши официр, седео је у команди града код нас.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Ја сам забележио овде на почетку да је рекао да је дошло бар два аутобуса са људима из болнице, па ме интересује откуд знате Ви да је из болнице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, колега Тодоровићу немојте непосредно. Господине Миладиновићу нама одговарајте, гледајте ово веће и нама.

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Не знам, први пут сам овде. Из болнице ми је то излетело јер то сам сазнао касније да су то људи из болнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад касније?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Па сазнао сам после кад сам видео на телевизији овога Шљиванчанина, па сам онда повезао да је то то, иначе ја тог тренутка, одакле они су дошли од Свињаревца, е сад једино то знам, а иначе да ли су из болнице то сам рекао више повезујући чињенице на неки начин, нисам ја знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не имајући непосредна сазнања у том смислу? Добро.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Рекао је да је видео неке војне полицајце, да ли може да каже да ли су ти војни полицајци били из крагујевачке бригаде?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: И то сам покушавао да створим слику, међутим ја нисам стварно познавао те људе и не могу да се закунем да ли су то крагујевачки или из више команде, то не могу да тврдим, само знам да су били по оним опрточима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само да констатујемо, шта смо рекли ко мења колегу Јеврића?

АДВ. ВУКОТИЋ ВОЈИСЛАВ: Адвокат Вукотић замењује колегу Јеврића као што сам већ рекао на почетку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Перићу, где је Перић?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Изашао је тренутно.

АДВ. ВУКОТИЋ ВОЈИСЛАВ: Сагласио се и Перић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нисам сигуран да смо ми то одмах на почетку, због тога, у реду. Наставите колега.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Рекао је да је видео ту приколицу, да ли је то каросерија, да ли је, сад га ја питам да ли је видео кабину тог возила чију је приколицу видео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад нам каже да сад више није сигуран да ли је видео само приколицу?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Кад је овај господин поменуо приколицу ја сам онда сад одмах почео да тумбам по глави да ли је то била кабина и не могу да се закунем шта, само знам да је то било.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли је то била кабина камиона или трактора?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте колега, не можемо на тај начин ако сведок има неку, слажем се рекао је прво камион, после сад више није сигуран, каже да је видео само приколицу.

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Кад је господин рекао да ли је то приколица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда га не можемо питати да ли је сад кабина била тракторска или камионска?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Само да каже да ли је видео кабину?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Нисам сигуран, не могу да то тврдим.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Ови цивили кад су викали, кад је нека жена рекла где ће ти душа Божо и ово и оно, да ли је то било кад су први пут улазили, кад је први пут видео улазак заробљеника у хангар?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Знате шта, ја нисам ту видео од почетка значи то је у једном сегменту тог времена се то десило, нисам ја видео игром случаја ни почетак ни крај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нити цивили нити остатка вашег присуства тамо како сам Вас добро схватио?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Ја сам само видео тај сегмент и сад кад би ми неко рекао било је ту више, сигурно је ту било више аутобуса онако логично, али мени се урезало да сам видео само два тог тренутка.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Знате шта ме интересује, да ли се та вика дешава приликом уласка људи у хангар?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је рекао. Господине Перићу Ваш бранилац је напустио претрес у складу са оном ранијом најавом, одбрану ће Вашу преузети господин Вукотић, ја претпостављам да сте Ви са тим сагласни?

Констатује се да је претрес по одобрењу председника већа напустио бранилац адвокат Јеврић. Одбрану опт. Перића ће надаље преузети бранилац адв. Вукотић, а оптужени Перић исказује да је са овим сагласан.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Од кога је чуо ујутру, ко му је рекао ујутру то је баш јутро, ограничен број људи је ујутру било ког њега, од кога је чуо да је извршено стрељање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо га колега.

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: то не могу да се сетим, ту је више људи причало око тога, али то тако је причано са неком неверицом.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Из ког круга су људи, да ли су из куће његове?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из његове јединице, па питали смо га?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Из моје јединице, јер они су са запрепашћењем причали то али као да не чује неко други и сад кад смо видели да ту се нешто дешава ја сам тражио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Миладиновићу немојте журити са одговором. Кад Вам се постави питање од стране пуномоћника бранилаца немојте да журите са одговором сачекајте прво да видите да ли ћу ја дозволити то питање, па ако дозволим онда Ви одговорите, јер овако онда изгубимо време.

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда Ви понављате поново оно што сте већ рекли па.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Помињао је да је овај Марчек имао некакве писаре поменуо је неке, да ли је Јоца Науковић био писар Марчеков?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Овај Јоца је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У чину поручника или капетана?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Јоца је био он је у нашој јединици придодат баш кад смо требали у Вуковар да идемо и он је мислим био као официр за политичко како се зове морал и не знам на то је постављен место, иначе није био писар као капетан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, ако сте Ви као капетан или капетан прве класе?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Капетан прве класе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако сте Ви курир онда зашто не и Новковић?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Не само курир него смо били физички радници.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: До колико сати је он отприлике увече пратио догађаја пред хангаром?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо га, рекао је да је био још дан када се повукао.

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Ту нас је баш ближе, прекинула нас је ту та вечера, после смо играли шах и отишао на спавање, јер да смо знали можда би нешто.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли зна мајора Шљиванчанина како изгледа?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Први пут сам Шљиванчанина уопште видео на телевизији. Тај човек је мени смешан он негде у позадини први пут се појавио на телевизији и оде у Хаг, ето због чега. Нигде није се експонирао ни као неки старешина велики нити шта. Њега је оно на телевизији што кажу изигравао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи на телевизији сте га видели, да ли сте га икад уживо видели?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Уживо никад.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Рекао је на питање члана већа да су ове ствари које су остављали ту заробљеници пребачени у камион, да ли је то био војни камион?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Не могу да тврдим, а ствари, ствари су пребачене војним камионом из наше јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Ваше јединице?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како из ваше јединице?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Зато што на том платоу то је наш неко наредио да се то покупи да се тера то војни камион је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, о овим стварима које су остављали ови људи што улазе у хангар?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Не само они, него и претходно ту кад су, јер то кад су ови долазили из Вуковара ту је било људи који су хтели да прошферцују и оружје. То су наши људи налазили пиштоље по оном блату и свега и свачега и сад свако ко је имао нешто сумњиво кад су видели да ови тамо предају они су бацили то се скупљало имало је пуно тог лома.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад су однете те ствари?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Сутрадан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сутрадан?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Пре него што су ови отишли с тог места.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли је то био «пинцгауер»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, војни камион?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли шта је «пинцгауер»?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Како не знам, возио сам га кад нам се распала јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, пуномоћник Вас пита да ли је евентуално био «пинцгауер»?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Не знам, не могу да тврдим то уопште.

НАТАША КАНДИЋ: Сведок је рекао да је око сат времена седео са овим људима који су доведени из хангара испред те њихове куће за столом. Да ли је то било пре вечере или после?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је пре, у току дана?

НАТАША КАНДИЋ: А тај тањир хране, јел то била храна од вечере или од ручка?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Од ручка рекао сам остатак од ручка и тачно знам шта је било објаснио сам ово како су јели и то.

НАТАША КАНДИЋ: Ко је допратио и да ли је у истом тренутку неко допратио територијалце и све те људе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су одједном они доведени?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Једно по једно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једно по једно?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Прво су довели овог младића па онда овог професора, мислим да је ова жена и овај што му је син био да су заједно, увек је други човек доводио.

НАТАША КАНДИЋ: Чекајте да видимо, који син? Чији син?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте, доведена је та нека жена, јел он рекао колега?

НАТАША КАНДИЋ: Не, он мисли на оног човека чији је син био у ЈНА. А, да ли се сећа ко је довео ту жену?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, увек различити људи, он те људе на зна.

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Неко од ових територијалаца, не знам ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И увек различити?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је можда долазио до те ваше куће и тог вашег стола где су седели пуковник Војновић?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Тада га ја нисам, до мене није долазио, ја сам га само у једном тренутку видео ту испред аутобуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно тада испред аутобуса?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Сад да ли је био исто посматрач као и ја или организатор то не могу да тврдим.

НАТАША КАНДИЋ: Пуковник Војновић је нама овде рекао да је се њему јавила једна жена са сином и рекла да је из болнице изашла да је повређена и да је он упутио у болницу у Негославце, да ли је сведок сигуран да сви четворо ови одлазе за Вуковар истим комбијем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је рекао једним аутомобилом?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Ту не причамо о истој ствари. Та жена са сином можда мисли на онај конвој то је било другог дана, ако је то нешто друго, ја не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Можемо то да га питамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање за Вас је било да ли је ово четворо?

НАТАША КАНДИЋ: Пошто му је познато та жена са сином?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Не, ова жена стара је била у болници не знам због чега чак сам тад и знао да сте ме то питали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било претходног дана?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Не, ова четворица су били из овог хангара, ја причам оно кад је онај конвој се враћао са оном женом са дететом, то нема везе с овим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причамо о жени са дететом алергичним на пеницилин, обезбеђивању?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Јесте, то је везано за овај конвој који се вратио из Хрватске и поново отишао са овима из Црвеног крста из Женева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ово четворо отишло једним аутобусом?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Из хангара издвојени.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је неко од територијалаца седео са њима за столом?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Не, само су доводили и то сећам се на 4, 5 метара и каже ево ови људи доћи ће по њих неко из Вуковара.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је можда приметио да ли је било још неког извођења из хангара и на начин на који су ови четворо?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: То нисам регистровао уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Евентуално да поред да ли?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Не, нисам то регистровао уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли стоје какви људи поред улазних врата од хангара, да ли стоје ту поред какви људи од тих?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Па тих људи је било док нису ушли а после се то расчистило ја једно време никог није ни било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису ни војници ни територијалци, то Вас питамо? Не?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је та приколица имала цираду и са предње стране покривену или била је отворена?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да је покривена цирадом?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Те детаље не могу да се сетим, мени је то кроз маглу, само знам да је то било нешто високо, да је имало оне арњеве и оно сад да ли је било отворено или ко ће да се сети, само знам, сећам се тог камиона или приколице што каже сад више нисам сигуран ни ја.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је та приколица постављена у време када је он значи дошао из те њихове куће дошао према Овчари и ли је приколицу затекао да је она већ била тамо да препречи тај улаз?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Кад су прво долазили тог камиона није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било, него тек други пут кад су и Ви сте такву ситуацију оставили кад сте напустили дефинитивно, тако сам схватио?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Да, нисам видео кад су они то довели.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је приметио да ли је неко улазио у ту приколицу?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: То је далеко било, нити ме је то интересовало нити сам пратио то.

НАТАША КАНДИЋ: Када је доручак у њиховој кући, команди?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је доручак?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Кад је доручак, па обично кад донесу јер то је имало вероватно неко време 7 сати, али обично то никад није исто јер то је било ми сами спремамо, а у то време је већ било све готово, више смо јели нашу храну од куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте да ширимо причу него се само трудите да одговорите кратко на питања?

НАТАША КАНДИЋ: Сведок каже да је око 7, 8 сати отишао у Негославце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то после доручка, да?

НАТАША КАНДИЋ: Да после доручка, да ли се сећа с ким је пре доручка причао и заправо колико је трајало то док је он сазнао да се је нешто страшно догодило и да донесе одлуку да иде у Негославце и да ли је видео тада Марчека, пошто је рекао да је пре доручка?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели то јутро Марчека, јесте ли били са Марчеком?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Па вероватно смо се видели, јер немогуће да се не видимо кад смо исто, то су две, три просторије, па зависи где је ко спавао, повезане истим то не могу да се сетим уопште, сигурно сам разговарао, немогуће да кад се пробудим ујутру да не разговарамо.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, али да ли може да се сети с ким је још разговарао пре 7 сати?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре одласка код Војновића?

НАТАША КАНДИЋ: Јесте?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: То не могу да се сетим никако.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је пре него што је отишао у Негославце чуо од неких војника да су испред хангара видели нека тела, односно неку земљу и да су из земље вирили делови тела?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било какве такве приче на том вашем командом месту, у тој кући пре него што сте Ви отишли?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Где то, испред хангара?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да су тамо одлазили неки војници, да су видели свежу земљу затрпану, из ње вири рука, нога и тако?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: То нисам видео да су моји војници ишли можда је неко ишао али ја стварно то нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви чули такву причу можда?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Не, али сам такве призоре видео по Вуковару на више места где нису закопали људе људски на другим локалитетима. Овде ја то нисам видео.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли би сведок могао да препозна те територијалце или неког од тих територијалаца који су довели ове људе из хангара?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Нисам обраћао пажњу на њих, тако да немам уопште немам слику у глави тих људи, ама баш никакву.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли може нешто карактеристично да изнесе у вези са том женом, осим што је рекао да је старија?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Мислите на ову што је отишла?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ово троје?

НАТАША КАНДИЋ: Која је седела за столом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ово троје што је?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Па уобичајено жена 40, 50 година што каже болесник који још није залечен. Нисам обраћао пажњу ништа маркантно ме није али тамо у том сивилу сви мучно изгледају нисам на то обраћао пажњу.

НАТАША КАНДИЋ: Јел био он у некој вези са тим младићем који је возио амбулантна кола или нема везе, немају везе једно с другим?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Ова тројица?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Жена?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Мени је било само то карактеристично ови су били прави што каже болесници, видело се, онако стварно да су нешто прележали а овај је био за оно тамо време бомбардовање и свега онога изузетно лепо обријан, удешен човек као да иде на корзо. Мислим то ми је остало у сећању, иначе ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље молим?

АДВ. ДРАГАН ТОМИЋ: Ја ћу се само надовезати на питање пуномоћника Наташе Кандић, говорећи о овој жени која је доведена из хангара, о професору и једном човеку који је био Хрват, а његов син у војсци у Југославији или Југословенској народној армији како се тада звала, касније се сведок присећа да је то професор Чолић, како сам ја чуо, да ли може да се присети још неког детаља, имена те жене, овог човека?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Професор?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Чуо сам Чолић или Човић?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Не, нисам то поменуо уопште.

АДВ. ДРАГАН ТОМИЋ: Поменули сте неко презиме сигурно, записао сам чак.

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Не, нисам то регистровао нити сам тако Чолић поменуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја нисам запазио тако што.

АДВ. ДРАГАН ТОМИЋ: Може ли да се присети још неког детаља, имена, презимена, шта се дешава са тим људима?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Да сам знао да ће то да буде интересантан догађај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седели сте са њима сат времена, ручали сте, они су ручали итд., па пита Вас пуномоћник, да ли било шта карактеристично за било кога од њих можете навести?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Једна ствар ми је остала овако у сећању да су ови троје, не тројица избегавали да са овим младићем разговарају као да нису на истој страни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као да нису?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: На истој страни, што каже. Да ли ме разумете шта хоћу да кажем, као да је тај младић на неки начин био или са овима Усташама или немам појма, јер видим да су избегавали и са гнушењем су кад је овај нешто хтео да коментарише нису га сматрали својим. То ништа не мења у целој ствари.

АДВ. ДРАГАН ТОМИЋ: Имам само још једно питање, говорећи о оном дешавању испред хангара сведок каже да му је Јан Марчек рекао склони овај народ одавде, како је он разумео ту наредбу, који народ, кога то треба да склони, зашто, јел се наслушивало нешто да ће се десити?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако сам ја схватио војнике?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Па војнике који народ, па ваљда су људи народ војници, тај народ сам ја у причи, да ли је он рекао народ, рекао је да склонимо те људе одатле, иначе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било вас радозналаца?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Троје, четворо, они други су на линији тамо су код оружја, пет, шест људи што каже они који су доколичали ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја сам схватио да се Ви склоните са тим војницима?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Марчек је нама рекао да се склонимо да покупимо те људе да тамо не буду, а они практично нису ни прешли улицу него ту зевали, што кажу гледали, они кажу склоните се.

АДВ. ДРАГАН ТОМИЋ: Немам више питања.

АДВ. БАРОВИЋ НИКОЛА: То јутро када сазнајете за убиство на Овчари за убиство на Овчари у вашој кантини, односно у вашем објекту где боравите, да ли приликом тог сазнавања да ли има и неки детаљ и прецизније ко су ти који убијају по функцији или по имену, да ли можда?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо.

АДВ. БАРОВИЋ НИКОЛА: Знам да сте питали, ја сам касније дошао, али мислио сам у току овог излагања некад се врати сећање на неки детаљ па да ли сада можда евентуално може да се сети, неког имена или нечег прецизнијег, да ли је неко споменут ко је међу овим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било шта у том смислу?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Па ништа, једино је употребљавана та реч територијалци, каже то су ови њихови они су међусобно расчистили рачуне нешто у том контексту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То јутро ви чујете ту причу?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Ту причу ми чујемо односно препричава војска има ту свако иначе конкретно нико није знао, нити је међу нама речено то неко и схватао да се стварно десило у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да направимо паузу па да наставимо. Десет до 12, мало смо одужили са овим сведоком. Ајте, ако процењујете да ћемо брзо завршити онда да чујемо.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Сведок је говорио да је видео војну полицију. Само нешто питајте га конкретно где је видео војну полицију тамо да ли испред хангара, да ли на другом месту, да ли у аутобусу и то?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Ја колико сам га чуо, где сам видео Војновића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте да сте видели војне полицајце неке?

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Где сте их видели, где су они били?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Војновића и полицајце?

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Војну полицију?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војне полицајце?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Војне полицајце видео сам поред аутобуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поред аутобуса? То Вас пита бранилац?

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: А испред хангара, да ли су били испред хангара можда?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: То је на пола пута.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Јесу ли били у аутобусу војни полицајци кад сте можда видели?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било у аутобусу војних полицајаца?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Па не бих могао да се закунем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту су стали кажете пред вашом зградом на 15 метара од вас?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Нисам уочио, нисам то обраћао пажњу нисам видео да се ту пар полицајаца мувало, али сад поред онога, да ли су били аутобуси или не, то не могу да тврдим.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Ко је од њихових да ли има сазнања сведок ко је од њихових војника и официра био у хангару?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је?

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Да ли је било, да ли има сазнања да је би ко у хангару?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Да ли знам ко је?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате сазнања, да ли је неко од ваших из ваше јединице официра и војника био у хангару?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Ово што сам ја сазнао да је наш један војник али не знам који пописивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пописивао и једино то?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: То знам иначе не знам.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Да ли има сазнања да је неко од војника после из приче јел је био у обезбеђењу у хангару, да ли има сазнања нека, да ли је причао са Марчеком о томе ко је био, касније, ако није видео да ли је с Марчеком причао можда, јел причао с Марчеком нешто о догађају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете шта Вас пита бранилац?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Па разумем да ли наши људи обезбеђују хангар, мислите на такво питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Не.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Није нико?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Нико од наших људи није имао сем тог писара који је тамо несретник писао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Марчек каже да јесте дао неке војнике за испомоћ на тражење Војновића за испомоћ на обезбеђењу тих људи у хангару, то каже Марчек, па бранилац пита да ли Ви знате за тако што?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: То први пут чујем.

АДВ. ДОЗЕТ ЋОРЋЕ: Коначно да се ја и колега тужилац сложимо око једног интересовања у поступку везано за оне речи «Божо где ће ти душа», да ли може да

се присети где се налазила та жена односно осим што је чуо, да ли је можда заметио где се конкретно налазила та жена?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да је и видео, јел сте рекли да сте је видели?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Ја сам видео у тој групи људи који су били испред хангара, али ту жену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако сам Вас ја добро схватио цивила, Ви рекосте цивила?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Цивиља кога ја нисам нити могу да га препознам нити сам је регистровао која је то, то је далеко да бих ја говорио ова жена или ова тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што било их је више?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Вероватно да је било ту пуно међу оним цивилима нисам то загледао али вероватно да је имало још неких жена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви само претпостављате да је било?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Овај сам глас чуо јер сам по гласу био и сад ми је тај глас у глави «Божо где ће ти душа», оно као кад закука жена кад чује нешто лоше кад га је видела вероватно.

АДВ. ДОЗЕТ ЂОРЂЕ: Да видимо да ли сведок има било какав коментар на чињеницу која произилази из оптужнице а то је да међу страдалима нема ниједан Божо, али има један Божо који је у овом поступку у некој другој улози, да ли има некакав коментар на то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта хоћемо са Вама и шта хоће бранилац?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Нисам разумео питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћемо да расчистимо ко је ко, ко је на којој страни што би рекло, ако сам Вас ја добро пратио Ви сте рекли да је Божо један од људи из аутобуса који пролазе и који улазе у хангар, а жене овамо у групи цивила?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: У групи цивила, тако сам и рекао и то је то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не обрнуто?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Тај Божа је човек доведен у аутобус и у хангар. Жена је била са стране која је дошла и то прикукала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сигурни сте у то?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Сигуран сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није могуће обрнута варијанта?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Ја сам то тако видео што каже и то ми је остало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли оптужени имају питања? Вујовић?

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Ја ћу само кратко. Молио бих председника и веће да само спреме слику од Аце Васиљевића па да покажу да ли је то тај човек, да ли познаје уствари тог човека, значи у вези онога што је изјавио да је разговор неки обављен итд?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нисам сигуран да ћемо то моћи сад.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: То би било јако интересантно, па бих Вас замолио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, знамо Ви хоћете да?

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Ја мислим да ово што се ради о датуму уклапа се све па би било интересантно да се погледа та слика. Мислим да с разлогом то кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро али?

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Јако је битно и молио бих Вас само ако то може то је стварно битно и ево сад друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можемо овако брзо од режије не можемо то.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Па сад док је пауза да то спремите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Требало би да сведока задржавамо да чека итд.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Ја сам 2 године и месец дана у притвору, ово је 15 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало. Показивање само једне фотографије знате је мало проблематично.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Проблем је овде значи само да се покаже слика, а није проблем што сам ја 2 године и месец дана у притвору, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви хоћете да питате сведока да предочимо ону фотографију са претреса коју имамо и да питамо сведока да ли је то тај официр са којим је он пре 7 година разговарао тамо у Крагујевцу?

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Или да ли га позна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате ко је Александар Васиљевић?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Како се зове?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Васиљевић Александар?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате појма?

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Па не мора га знати по имену може по лику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али знам шта ћемо опет добити. Сад размишљам шта ћемо добити тиме што ће рећи јесте или није?

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Нормално да никог не интересује кад се нама товари али идемо даље. Нама се товари никог не интересује, али идемо даље нема везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него господине Вујовићу, не размишљам наглас, шта ћемо добити са одговором, јесте то је тај човек с којим сам разговарао пре 7 година у Крагујевцу или није то тај човек, шта ћемо добити?

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: 21. је рекао Аца Васиљевић да пише дневник и да је био у Негославцима. Ја сам одмах 2003. године рекао да је Аца Васиљевић 19. био у Негославцима. Нико, сви сте ладно одбацили овако да би Аца Васиљевић ладно дошао, немам дневник ја сам био 19. зато што се сад већ измонтирало 20. Сад му одговара 19. Сад опет не одговара да се покаже да ли је Аца Васиљевић, Аца Васиљевић је био тамо кад је стрељано највероватније поклапају му се сат и све, а он је начелник безбедности, али добро идемо даље. Не знам зашто се тај човек штити. Признајем можда је ишао за Шид преко Овчаре то му је ближе него да је ишао околу, а то се поклапа време кад је било стрељање, а сви бежимо од Аце Васиљевића, али добро то ћемо у завршној речи. Сад нећете да покажете слику?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Показаћемо господине Вујовићу ако Вам је стало и показућемо му ту фотографију, направимо паузу прибавићемо фотографију из режије и после паузе ћете добити, ајде сад са питањима да завршимо с питањима?

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Спомињу се ово што су дошли ови Вуковарчани значи да одвезу ове људе што су били код њих седели, па је речено, рекао је сведок да је сутрадан су неки аутобуси враћени на Овчару, па само да ли сам добро разумео, аутобуси ови који су били за Хрватску па су враћени, да ли је то сутрадан било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу на шта?

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: У односу на ову причу коју сада причамо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, претходни дан, тако је рекао, претходни дан па преноћили па тај дан кад се ово дешава по подне аутобуси су пре подне отишли за Хрватску и тамо су примљени у том другом наврату, тако је рекао?

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Баш сам ово записао ево само бих сведока питао, у односу на овај дан рекао је сведок сутрадан су враћени аутобуси из Хрватске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, једино сте Ви то тако?

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Само нека каже сведок да или не?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо, господине Вујовићу сви смо ми чули на један начин само Ви на други?

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Немам ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има питања сведоку, ако нема направићемо паузу од 20 минута. У паузи ћемо припремити једну фотографију па ћемо Вас позвати, само немојте напуштати господине Миладиновићу, немојте још напуштати суд, бићете у ходнику и наставићемо само кратко. У реду.

Настављено у 12,35 након паузе од 30 минута ради одмора.

Добро, колега Јеврић је отишао, видим да је у међувремену и колега Штрбац нас је напустио. Остали, колега Јелушић такође.

АДВ. ЂУРЂЕВИЋ ВЛАДИМИР: Председниче уз Ваше одобрење, адв. Ђурђевић би мењао колегу Јелушића до краја данашњег главног претреса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђанковићу, сагласан?

Оптужени Ђанковић је сагласан да га до краја данашњег главног претреса због одласка његовог браниоца адв. Јелушића брани адв. Ђурђевић. Није присутан ни бранилац адв. Штрбац.

Констатује се да су у међувремену око 10,30 сати приступили пуномоћници оштећених адвокати Томић и Баровић.

Не видим ту госпођу Кандић. Добро. Дајте сведока Миладиновића да кратко. Ја молим режију да припреми ове фотографије, значи нећемо сведоку показати једну господине Вујовићу зато што би то онда било мало сугестибилно него ћемо показати неколико фотографија. Ја бих молио режију да сведоку односно и свима нама на ове мониторе пусти фотографије како смо се договорили на 5 секунди довољно је. Ево само мало стрпљења.

Да ли знате ко је ово, јел Вам познато? На великим плазмама?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Мени се чини Војновић, мало се удебљао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, идемо даље? Да ли знате ко је ово?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Овај безбедњак, не знам како беше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вукосављевић Драги?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Драги.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идемо даље. Да ли знате ко је то?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, идемо даље. Да ли знате ко је то?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Никад видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никад видео? Добро. Немамо више ја мислим да немамо више ове четири смо припремили. Ово је господин Александар Васиљевић, а на оној претходној фотографији је био Везмаровић Драган, знате, онај командир.

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Овај би требао да је мене испитивао у Крагујевцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не требао би него Ви треба да кажете да ли или није, а не требао би?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Тај колико се ја сећам неки црни је био али не бих га препознао сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Миладиновићу ми немамо више питања за Вас, изузев ових мало формалних. Да ли тражите какве трошкове што сте дошли данас у суд?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Што каже, ја сам и ово што сам дошао позајмио све паре, што каже избачен ко добио би надокнаду за.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми Вам можемо досудити путне трошкове у некој висини јавног превоза, аутобус, воз, знате, колико је аутобуска карта на релацији Крагујевац – Београд и назад па пута два?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Ја сам узео повратну да вас много не товарим, не знам тачно видећу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Погледајте и реците нам одмах и одмах ћемо одлучити о тим трошковима.

Питања сведоку нема. Сведок нема ништа више да изјави. Тражи трошкове доласка и то за превоз на релацији Крагујевац – Београд и назад а у износу од

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Ово мора да се сабере.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па знате колико сте платили?

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Не знам, 350 плус 180 плус 300, колико му то дође?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 780, 790, 920, 380, 780, 820.

у износу од укупно 820 динара, што се сведоку и досуђје привремено на терет буџетских средстава суда.

Хвала лепо можете ићи.

СВЕДОК МИЛОВАН МИЛАДИНОВИЋ: Могу ли само личну карту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно, изволите. До виђења. Позовите сведока Вукић Миливоја.

Приступи сведок ВУКИЋ МИЛИВОЈ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Миливој?

СВЕДОК ВУКИЋ МИЛИВОЈ: Миливој, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Инђије?

СВЕДОК ВУКИЋ МИЛИВОЈ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улија Краља Петра првог број?

СВЕДОК ВУКИЋ МИЛИВОЈ: 129.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 129? Рођен?

СВЕДОК ВУКИЋ МИЛИВОЈ: 1946.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1946. године, где?

СВЕДОК ВУКИЋ МИЛИВОЈ: Село Лилић, Општина Србац, Бањалука.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца?

СВЕДОК ВУКИЋ МИЛИВОЈ: Милоша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању господине Вукићу?

СВЕДОК ВУКИЋ МИЛИВОЈ: Возач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Возач, јел сте у пензији?

СВЕДОК ВУКИЋ МИЛИВОЈ: Јесам у пензији од 15. новембра прошле године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Возач у пензији?

Упозорен, опоменут, те заклет читањем законског текста заклетве за сведока исказује:

Господине Вукићу саслушаћемо Вас као сведока, дужни сте да казујете истину, за давање лажног исказа се кривично одговара. Нисте у обавези да одговорите на питања чијим одговором би себе изложили тешкој срамоти, знатнј материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Све чега се сећате, све што Вам је познато дужни сте да нам пренесете, дакле ништа не смете прећутати чега се сећате наравно. Ја ћу Вас замолити да сад прочитате наглас текст те заклетве за сведока, имате то ту испред Вас. Тако је, можете ли прочитати или Вам требају неке наочаре?

СВЕДОК ВУКИЋ МИЛИВОЈ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте по занимању возач, у пензији, где сте радили?

СВЕДОК ВУКИЋ МИЛИВОЈ: Радио сам у Панчеву од 1983. 1. априла бив.5000 до 1992. шестог месеца, 1992. смо прешли на Бањицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како рекосте у бившој 5000?

СВЕДОК ВУКИЋ МИЛИВОЈ: Бившој 5000 од 2001. сада специјална јединица 72. која је дошла са Авале.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, радили сте, то је војна пошта 5000 Панчево?

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: војна пошта 5000 у Панчеву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Панчеву, е добро, да ли сте били у јесен 1991. године на реону Вуковара?

СВЕДОК ВУКИЋ МИЛИВОЈ: Ни за време бивше Југославије ни за време овога никад нисам био ни у Овчари ни у Вуковару за ових мојих 58 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте били тамо службено као возач те војне поште?

СВЕДОК ВУКИЋ МИЛИВОЈ: Не. Радио сам од 1983. до 2001. возио аутобус линију Панчево 5000 – Нови Београд, Нови Београд – Панчево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је све?

СВЕДОК ВУКИЋ МИЛИВОЈ: И то је све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Вујић Богдан, пуковник, да ли вам је то име познато?

СВЕДОК ВУКИЋ МИЛИВОЈ: Не, по имену и презимену не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Модошан Бане?

СВЕДОК ВУКИЋ МИЛИВОЈ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуковник у пензији?

СВЕДОК ВУКИЋ МИЛИВОЈ: Не знам. По имену и презимену не знам можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро, да ли Ви имате какав надимак?

СВЕДОК ВУКИЋ МИЛИВОЈ: Молим, назив?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Надимак?

СВЕДОК ВУКИЋ МИЛИВОЈ: Само су ме звали у војној пошти 5000 мајстор Миле, ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мајстор Миле? Уназад 2 године мене пуковник у пензији Модошан Бане на некој сахрани питао да ли је могућа као тачна прича извесног мајстор Милета који је био возач аутомеханичар у војној пошти 5000 Панчево, а који је ту ноћ 19. или 20. превозио аутобусе тзв. злочинцима тамо у Вуковару? Ево говори о војној пошти 5000, говори о мајстор Милету да му је то пренео тај пуковник Модошан Бане?

СВЕДОК ВУКИЋ МИЛИВОЈ: Било је три аутобуса, један је возио панчевачку линију, један возио Церак, један возио Нови Београд. Од та три аутобуса ниједан аутобус није ишао да је превозио према Вуковару за од значи 1983. до 2005. ниједан аутобус из 5000 није ишао тамо. То је било нас три возача био је Вајевић Раде, Бежој Драган и ја као Вукић Миле. Имају налози, имају све у тој војној пошти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вујић нам је рекао да сте и њега возили три године док је путовао.

СВЕДОК ВУКИЋ МИЛИВОЈ: Не. Ако је тај дотични био на курсу то је можда као некада слушалац да је ишао са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он је био пуковник при безбедности па се непосредно пре 1991. пензионисао и тако у чину пуковника, али говори, кога сте возили претпостављам да сте возили офицере?

СВЕДОК ВУКИЋ МИЛИВОЈ: Возио сам од 1991. до 2004. пуковника Рајака Тихомира, после сам возио Белинца Благоју и Вукашиновић Љубишу на посао и с посла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На посла, с посла с аутобусом?

СВЕДОК ВУКИЋ МИЛИВОЈ: Аутобус од 1983. до 1991. значи само сам користио Панчево – Београд и кад су слушаоци имали вежбу у Пешчару да их одвезем на припреме 5 дана и кад петком заврше да идем по њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су војни аутобуси претпостављам, војне регистарске таблице?

СВЕДОК ВУКИЋ МИЛИВОЈ: Војне регистарске таблице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: СМБ боје?

СВЕДОК ВУКИЋ МИЛИВОЈ: Не, бели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бели?

СВЕДОК ВУКИЋ МИЛИВОЈ: Бели и плави био је ТАМ бели и плави САНОС то што сам ја возио та два аутобуса и ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте претпостављам грађанско лице на служби у тадашњој ЈНА?

СВЕДОК ВУКИЋ МИЛИВОЈ: Јесте од 1983. 1. априла примљен у ВП 5000 као возач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте позивани и ако сте грађанско лице на служби у ЈНА да ли сте позивани на какве војне вежбе?

СВЕДОК ВУКИЋ МИЛИВОЈ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате ангажмане те врсте, да ли грађанска лица уопште?

СВЕДОК ВУКИЋ МИЛИВОЈ: Не, само што сам када је била вежба тих питомаца пошто је то била касарна за обуку официра и под-официра и само сам их у Пешчару возио кад имају те припреме 5 дана преживљавање. Значи у Дубовац их одвезем у понедељак ујутру у 10 и у петак у 3 сата идем по њих. То је све било што сам ишао на терен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, дакле уопште на реон Вуковара нисте ишли?

СВЕДОК ВУКИЋ МИЛИВОЈ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Питања? Браниоци?

Питања сведоку нема. Сведок нема ништа више да изјави.

Тражите ли неке трошкове што сте дошли данас у суд?

СВЕДОК ВУКИЋ МИЛИВОЈ: Па дошао сам из Инђије аутобусом до овде и враћам се одавде аутобусом у Инђију и продавница ми је затворена нема ко да ради затворена је док не дођем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта држите продавницу?

СВЕДОК ВУКИЋ МИЛИВОЈ: Аутоделове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Продавницу аутоделова?

СВЕДОК ВУКИЋ МИЛИВОЈ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок тражи трошкове доласка и то путне трошкове на релацији Инђија – Београд и назад у износу од

СВЕДОК ВУКИЋ МИЛИВОЈ: Платио сам 340 до доведе од Инђије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

У износу од укупно 680 динара. Сведок тражи и изгубљену зараду из разлога што држи продавницу ауто делова у Инђији која је због његовог доласка данас у суд затворена.

Па колико је та Ваша изгубљена зарада?

СВЕДОК ВУКИЋ МИЛИВОЈ: Од 8 до 2 просек је неких био 5.200 дин. Просек пазара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико је то зараде онда, колика је ту онда зарада?

СВЕДОК ВУКИЋ МИЛИВОЈ: 25% од тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи 1.250 и неких 75, 1.325 динара, јел тако?

Као и износ од 1.325 динара на име изгубљене зараде, те се сведоку привремено на терет буџетских средстава суда досуђују путни трошкови, а одбија се његов захтев за накнаду изгубљене зараде.

Ви сте у пензији господине Вујићу, не можемо.

СВЕДОК ВУКИЋ МИЛИВОЈ: Ја плаћам порез, имам решење и имам да плаћам Инђији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За толико ћете мање платити порез остварићете мању зараду и платићете мањи порез.

СВЕДОК ВУКИЋ МИЛИВОЈ: У реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо, можете ићи. До виђења и пријатно.

Данас је тако како ја претпостављам да вам је јасно зашто јуче нисмо држали претрес, иначе смо били планирали значи за јуче сведоке Симића и Пауновића. Сведок Пауновић нас је обавестио да има од раније заказане лекарске претраге па да не може приступити и позвали смо га за петак, значи за 22. Сведок Симић њему

позив није уручен, али су нас из његове војне поште обавестили да је он на неком службеном путу у иностранству до 1. јула, тако да је било извесно да нећемо имати ниједног сведока у понедељак и због тога смо се потрудили да вас телефон обавестимо да не стварате и ви додатне неке трошкове доласка непотреног и губитка времена. Сутра ћемо наставити по плану, планирамо да саслушамо вештаке др. Тасића и Бранислава Будакова са Института за судску медицину у Новом Саду, знате оно на тему обдукција и из Загребa у старту ја сам био позвао онда само др. Милована Кубата, међутим, како сам схватио од доктора да је он радио идентификације путем ДНК методе, а проф. др. Давор Стриновић путем класичних метода, путем идентификације, онда сам позвао и Стриновића. Значи, сутра ће нам доћи четири вештака, двојица из Загребa Стриновић и Кубат и ова двојица из Новог Сада. Наставићемо у пола 10.

АДВ. ЂУРЂЕВИЋ ВЛАДИМИР: Председниче мени је у овој паузи која је била одређена као браниоцу Златар Вује уручен налаз и мишљење вештака у овом предмету које је по наредби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тек смо добили.

АДВ. ЂУРЂЕВИЋ ВЛАДИМИР: Да, управо сам то добио у паузи пре 10-ак минута јер је ово сад трајало свега 10-минута. Ја сам се за ових 10-ак, 15 минута након паузе упознао са садржином тог налаза и мишљења претпостављам да је и суд то учинио и колега тужилац заправо не знам, али не знам да ли је колеги тужиоцу уручено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ми смо то добили буквално у паузи.

АДВ. ЂУРЂЕВИЋ ВЛАДИМИР: Председниче, ја налазим за потребно да као бранилац у овом тренутку већ реагујем, јер у том налазу и мишљењу који је урађен на неких 8, 9 страна битан онај закључак где се каже у последњој реченици не желећи да на овај начин сад оптерећујем све присутне садржином комплетном. Каже вештак може се закључити да је процес комплетне реституције повредних ткива и опоравка од задобијених рана трајао дуже од наведеног периода опоравка од 4 до 6 недеља те да у периоду од 18.11. до 21.11.1991. године није био здравствено способан за самостално и активно кретање и ходање а без помоћи других лица или ортопедских помагала. То је да кажем последња реченица у том налазу. Ја налазим за потребно да у овом тренутку респектујући овај налаз и респектујући све до сада изведене доказе који се тичу мог браћеника реагујем предлогом за укидање притвора јер заиста мислим да након оваквог налаза вештака узимајући у обзир и све остале изведене доказе до данашњег дана нема основане сумње да је оптужени Златар Вујо починио кривично дело које му се ставља на терет и мислим да је најмање што колега тужилац у овом тренутку може да учини је да се сагласи са укидањем притвора ако не и нешто више. Према томе, молим суд да по том питању одлучи данас јер мислим да је заиста крајње време да скратимо муке овом човеку који седи на оптуженичкој клупи и коначно смањимо овој држави трошкове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, пре него што дам реч колеги заменику тужиоца да се о овом изјасни, ми смо за четвртак позвали овога вештака да га чујемо у судници. Знате?

АДВ. ЂУРЂЕВИЋ ВЛАДИМИР: Слажем се председниче немам ништа против да га чујемо и у судницу али имамо његов писмени налаз и мишљење данас на столу па молим да у складу са тим налазом и мишљењем замолимо тужиоца да се изјасни по том питању и да суд о овом предлогу одлучи већ данас. Не видим зашто је потребно чекати га у четвртак кад је човек то јасно написао у свом писменом налазу и мишљењу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Преурањено је да се у овом тренутку изјашњавам о томе. Нисам примио, кад прочитам и чујем вештака одлучићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо се заиста већ буквално у паузи упознали укратко са тим налазом, практично само са закључком и са мишљењем, чућемо у четвртак вештака у судници, позвали смо га, поставићемо му одређена питања и тужилац и одбрана и веће и онда ћемо одлучити о овоме. Хвала лепо, наставићемо сутра у 9,30.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА